

กระบวนการวางแผน

การปฏิบัติการร่วม

“ในการจัดทำแผนการทัพ มีความจำเป็นที่จะต้องคาดการณ์ถึงการปฏิบัติ
ทุกอย่างที่ฝ่ายตรงข้ามอาจจะกระทำ และต้องมีการเตรียมเครื่องมือ
ที่จำเป็นเพื่อที่จะตอบโต้การกระทำเหล่านั้น การจัดทำแผนการทัพ
อาจจะต้องมีการปรับแต่ง แก้ไข อย่างไม่สิ้นสุด แปรเปลี่ยนไปตาม
สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความอัจฉริยะของผู้นำทัพ, คุณลักษณะ
ของกองกำลังทหาร และลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศ”

๑. กล่าวนำ

ก. กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) เป็น
กระบวนการวิเคราะห์ที่เป็นระเบียบ ซึ่งประกอบด้วยชุดของขั้นตอน
เชิงตรรกะ เพื่อตรวจสอบภารกิจ, พัฒนา, วิเคราะห์และเปรียบเทียบหนทาง
ปฏิบัติอื่น ๆ เลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด และจัดทำแผนหรือคำสั่ง, ยุทธศิลป์
และการประยุกต์ใช้การออกแบบทางยุทธการ ให้แนวคิดพื้นฐานสำหรับ
การจัดโครงสร้างการทัพ และการปฏิบัติการที่กล่าวถึงในบทที่ ๓, “ยุทธศิลป์

และการออกแบบทางยุทธการ” กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม (JOPP) เป็นกระบวนการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วในการจัดระเบียบการทำงานของผู้บังคับบัญชา, ฝ่ายเสนาธิการผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง และหุ้นส่วนอื่น ๆ เพื่อพัฒนาแผนที่เหมาะสมที่จะแก้ปัญหา มุ่งเน้นที่การกำหนดภารกิจทางทหาร และการพัฒนา และการประสานสอดคล้องแผนในรายละเอียด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการสามารถใช้วิธีการคิดที่นำมาใช้ในบทก่อนหน้านี้เพื่อแยกแยะภารกิจที่ถูกต้องพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และปรับตัวให้ดีขึ้น เพื่อที่จะบรรลุภารกิจ และประสานสอดคล้องแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) เหล่านั้นเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ มันใช้กับทั้งผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ที่รับการสนับสนุนและสนับสนุน และร่วมกับกองบัญชาการกองกำลังรบร่วมหน่วยรอง เมื่อกองกำลังรบร่วมหน่วยรองมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน พร้อมกับการออกแบบทางยุทธการ กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม (JOPP) อำนาจความสะดวกในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา, ฝ่ายเสนาธิการ และผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง และกองบัญชาการที่สนับสนุน ตลอดจนการวางแผน กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม (JOPP) ช่วยผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการของพวกเขาในการจัดระเบียบกิจกรรมการวางแผน, แบ่งปันความเข้าใจร่วมกันของภารกิจและเจตนาของของผู้บังคับบัญชา และพัฒนาแผนและคำสั่งที่มีประสิทธิภาพ (ดูรูปที่ ๔-๑) แสดงขั้นตอนหลักของ JOPP

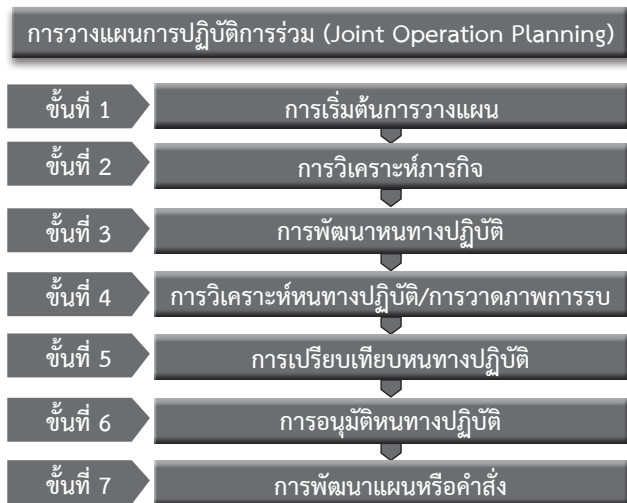
ข. ในการประยุกต์ใช้ร่วมกัน กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม (JOPP) ดำเนินการตามขั้นตอนการวางแผนและข้อกำหนดอื่นๆ ที่กำหนดโดยผู้บัญชาการในระดับต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เอกสาร CJCSM 3122 series จะระบุเหตุการณ์สำคัญของกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วม

(JPEC), การส่งต่อ และจุดเชื่อมต่อปฏิสัมพันธ์สำหรับแผนที่ถูกพัฒนาโดยใช้ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX)

๒. ยุทธศิลป์และการออกแบบทางยุทธการ เชื่อมประสานกับกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม

ก. การออกแบบทางยุทธการ และกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์ และสอดคล้องกันของกระบวนการวางแผนโดยรวม การออกแบบทางยุทธการใช้กระบวนการซ้ำ ๆ ที่ช่วยให้วิสัยทัศน์ของผู้บังคับบัญชา และความเชี่ยวชาญด้านยุทธศิลป์ ช่วยให้ทั้งวางแผนสามารถตอบคำถามจุดสิ้นสุด (ends) - หนทาง (ways) - เครื่องมือ (means) - ความเสี่ยง (risk) และจัดโครงสร้างการทัพ และการปฏิบัติการที่เหมาะสม ผู้บังคับบัญชา, ได้รับการช่วยเหลือโดยฝ่ายเสนาธิการ, ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางยุทธการ ระบุปัญหา และพัฒนาการเข้าสู่ทางยุทธการสำหรับการทัพ หรือการปฏิบัติการผ่านการใช้การออกแบบทางยุทธการในขั้นตอนเริ่มต้นของการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) ผู้บังคับบัญชาสื่อสารแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการให้กับฝ่ายเสนาธิการ, ผู้ใต้บังคับบัญชา, กองบัญชาการสนับสนุน, หน่วยงานและองค์กรหลายชาติ/หน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ ตามที่กำหนดในแนวทางการวางแผนขั้นต้น เพื่อให้แนวทางนี้สามารถแปลงไปสู่การปฏิบัติได้ โดยใช้กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP), ผู้บังคับบัญชาเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมทางยุทธการและปัญหา รวมไปถึงการกลั่นกรองแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) เริ่มแรกผู้บังคับบัญชาให้แนวทางที่ปรับปรุงใหม่แก่ฝ่ายเสนาธิการ เพื่อที่จะ

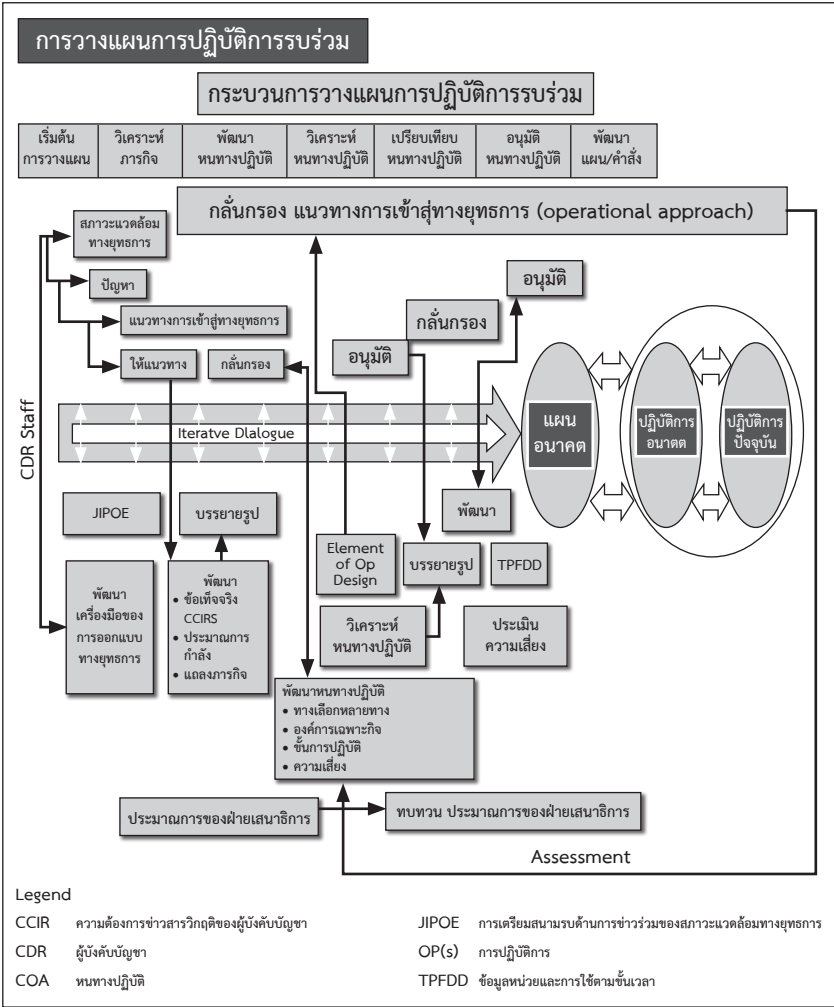
แนะนำในการวางแผนอย่างละเอียด กระบวนการที่ทำซ้ำ ๆ นี้ ระหว่างแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) ของผู้บังคับบัญชา และการพัฒนาภารกิจ และแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) ผ่านกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) อำนวยความสะดวกในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ (COAs) ที่เป็นไปได้ต่อไป และการปรับแต่งให้เป็นแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) และแผนปฏิบัติการในที่สุด

รูปที่ ๔-๑ กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยุทธศิลป์, การออกแบบทางยุทธการ, การปฏิบัติการ และกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) ดำเนินการต่อไปตลอดการดำเนินการการทัพหรือการปฏิบัติการ โดยใช้วิธีการออกแบบทางยุทธการ ในการผสมรวมร่วมกับขั้นตอนของกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP), การสั่งการ สามารถช่วยรักษาช่องว่างภาพกว้างเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อที่จะถามคำถามเกี่ยวกับความต่อเนื่องของภารกิจต่อไปเสมอ และความเหมาะสมในขณะที่มีการ

ปฏิบัติการตามด้วยแนวทางในปัจจุบัน และทบทวนแผนตามที่เป็น จำเป็น โดยรวมด้านที่ดีที่สุดของทั้งสองวิธีนี้, กำลังรบฝ่ายเราสามารถรักษาความยืดหยุ่นได้มากที่สุด และทำในลักษณะการปฏิบัติการเชิงรุก (รูปที่ ๔-๒)

รูปที่ ๔-๒ การวางแผนการปฏิบัติการร่วม

๓. เริ่มต้นการวางแผน

ก. การวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม เมื่อหน่วยงานที่เหมาะสมตระหนักถึงศักยภาพสำหรับขีดความสามารถทางทหารที่จะใช้ในการตอบสนองกับวิกฤติที่มีศักยภาพหรือเกิดขึ้นจริง ในระดับยุทธศาสตร์ อำนาจดังกล่าว - ประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือประธานคณะเสนาธิการร่วม - เริ่มต้นวางแผนโดยตัดสินใจที่จะพัฒนาตัวเลือกทางทหาร คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ (GEF), แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSCP) และเอกสารคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ใช้เป็นแนวทางเบื้องต้น เพื่อเริ่มต้นการวางแผนประเด็น ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (CCDRs) และผู้บัญชาการคนอื่น ๆ ก็เริ่มต้นการวางแผนในอำนาจหน้าที่ของตนเอง เมื่อพวกเขาระบุความต้องการในการวางแผนที่ไม่ได้กำกับโดยอำนาจที่สูงกว่า นอกจากนี้การวิเคราะห์วิกฤติการณ์ที่กำลังพัฒนาหรือในทันทีอาจส่งผลให้ประธานาธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, หรือประธานคณะเสนาธิการร่วม เริ่มต้นการวางแผนทางทหารผ่านคำสั่งเตือน (WARNORD) หรือคำสั่งในการวางแผนอื่น ๆ ตัวเลือกทางทหารตามปกติได้รับการพัฒนาร่วมกันกับตัวเลือกที่ไม่ใช่การทหารอื่น ๆ เพื่อให้ประธานาธิบดีสามารถตอบสนองด้วยเครื่องมือของพลังอำนาจของชาติทั้งหมด การวางแผนจะเริ่มขึ้นหรือไม่ตามที่อธิบายไว้ในที่นี่ ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการภายในหน่วยงานที่ได้รับอนุมัติ และกฎของการปะทะ (ROE) ในภาวะวิกฤติทันที

ข. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการวางแผนสำหรับวิกฤติการณ์, ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการจะทำการประเมินของคำสั่งเริ่มต้นเพื่อกำหนดเวลาที่มีอยู่จนกว่าการปฏิบัติการกิจ, สถานะ

ปัจจุบันของผลผลิตด้านข่าวกรอง และการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ, และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเฉพาะ ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) มักจะให้แนวทางการวางแผนเบื้องต้นตามความเข้าใจในปัจจุบันเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมทางยุทธการ, ปัญหา และการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) เบื้องต้นสำหรับการทัพ หรือการปฏิบัติการอาจจะบ่งชี้ข้อจำกัด ด้านเวลา ระบุความต้องการในการประสานงาน เริ่มต้น หรืออนุญาตการเคลื่อนย้ายของขีดความสามารถหลัก ภายใต้อำนาจของผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC)

ค. ในขณะที่การวางแผนเป็นไปอย่างต่อเนื่องเมื่อเริ่มปฏิบัติการ การเริ่มต้นการวางแผนระหว่างปฏิบัติการมีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ภารกิจปัจจุบัน หรือสมมุติฐานการวางแผน หรือผู้บังคับบัญชาได้รับการฝึกในการปฏิบัติการที่ต่อเนื่อง

๔. วิเคราะห์ภารกิจ

ก. ฝ่ายเสนาธิการของผู้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบสำหรับการวิเคราะห์ภารกิจ และการนำเสนอ, ถ้าจำเป็น, ภารกิจแถลงใหม่สำหรับการอนุมัติของผู้บังคับบัญชา, จึงอนุญาตให้ผู้บังคับบัญชารอง และสนับสนุน เพื่อเริ่มต้นการประมาณการและการวางแผนของตนเอง และสำหรับการเกิดขึ้นพร้อมกันของกองบัญชาการที่สูงกว่าภารกิจของกองกำลังรบรวม คือ กิจ (task) หรือชุดของกิจ (task) พร้อมกับ ความมุ่งประสงค์, ซึ่งระบุถึงการดำเนินการที่ชัดเจน และเหตุผลในการทำเช่นนั้น การวิเคราะห์ภารกิจใช้ในการศึกษากิจ (task) ที่ได้รับมอบ และระบุกิจ (task) อื่น ๆ ทั้งหมด

ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจ การวิเคราะห์ภารกิจมีความสำคัญ เพราะเป็นการให้ทิศทางแก่ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ ช่วยให้พวกเขาสามารถมุ่งความสนใจไปที่ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับมอบหมายภารกิจ การวิเคราะห์จะเริ่มต้นด้วยคำถามต่อไปนี้

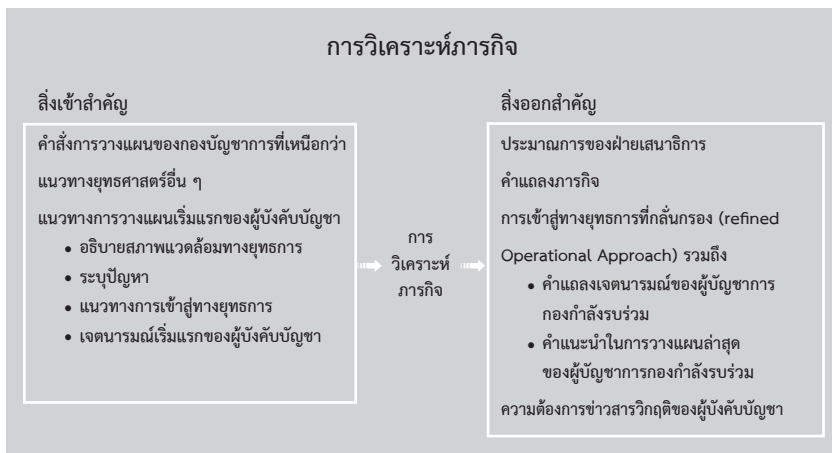
(๑) กิจ (task) อะไรบ้างที่จำเป็นที่ต้องทำ เพื่อให้ภารกิจบรรลุผลสำเร็จ?

(๒) อะไรคือความมุ่งหมายของภารกิจที่ได้รับ?

(๓) ข้อจำกัดอะไรบ้างที่ถูกกำหนด ในการปฏิบัติของกองกำลังของตนเอง?

(๔) กำลังรบหรือทรัพยากรที่จำเป็นอะไรบ้างเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการ?

ค. ปัจจัยหลักในการวิเคราะห์ภารกิจ เป็นคำสั่งการวางแผนของกองบัญชาการที่สูงกว่า คำแนะนำทางยุทธศาสตร์อื่น ๆ, และแนวทางการวางแผนขั้นต้นของผู้บังคับบัญชา, ซึ่งอาจรวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมทางยุทธการ, ระบุปัญหา, แนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach), เจตนารมณ์เริ่มแรก และการเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสถานะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) (ดูรูปที่ ๔-๓) ผลผลิตหลักของการวิเคราะห์ภารกิจ คือการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ, ภารกิจแฉ่งใหม่, กลั่นกรองแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach), เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา, คำแนะนำในการวางแผนล่าสุด และความต้องการข่าวสารวิฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs)

รูปที่ ๔-๓ การวิเคราะห์ภารกิจ

ง. การวิเคราะห์ภารกิจจะช่วยให้ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) เข้าใจปัญหา และความมุ่งหมายของการปฏิบัติการ และออกแนวทางที่เหมาะสมเพื่อผลักดันกระบวนการวางแผนที่เหลือ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการ สามารถบรรลุการวิเคราะห์ภารกิจผ่านกิจกรรมทางตรรกะต่าง ๆ (เช่นที่แสดงในรูปที่ ๔-๔)

(๑) แม้ว่ากิจกรรมบางอย่างเกิดขึ้นก่อนกิจกรรมอื่น ๆ การวิเคราะห์ภารกิจมักเกี่ยวข้องกับการวางแผนแบบคู่ขนานอย่างมากโดยผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ (CAP)

(๒) ในระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจ, เป็นสิ่งสำคัญที่กิจ (task) (กิจเฉพาะและกิจแฝง) และความมุ่งหมาย จะระบุไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การวางแผนครอบคลุมทุกข้อกำหนด : ข้อจำกัด (limitations) (ข้อห้าม

(restraints) - ไม่สามารถทำได้ หรือข้อบังคับ (constraints) - ต้องทำ) เกี่ยวกับการกระทำที่ผู้บังคับบัญชาหรือกองกำลังหน่วยรอง ต้องมีความเข้าใจ และความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจ และเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา และของผู้บังคับบัญชาระดับสูง

กิจกรรมในการวิเคราะห์ภารกิจ

- วิเคราะห์ภารกิจและเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาที่เหนือกว่า และคำแนะนำทางยุทธศาสตร์
- ทบทวนแนวทางการวางแผนเริ่มแรกของผู้บังคับบัญชา, รวมไปถึงความเข้าใจเริ่มแรกของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ, การระบุปัญหา และการอธิบายแนวทางเข้าสู่ทางยุทธการ
- พิจารณากำหนดข้อเท็จจริงที่ทราบและสมมุติฐาน
- พิจารณากำหนดและวิเคราะห์ข้อจำกัดทางยุทธการ
- พิจารณากำหนดกิจเฉพาะ, กิจแฝง และกิจสำคัญยิ่ง
- พัฒนาคำแถลงภารกิจ (Mission Statement)
- ดำเนินการทบทวนการแบ่งมอบกองกำลัง (Force) เริ่มแรก
- พัฒนาการประเมินความเสี่ยงเริ่มแรก
- พัฒนาเกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจ
- พัฒนาข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (Commander's Critical Information Requirements: CCIR)
- เตรียมการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ
- เตรียมและเสนอการบรรยายสรุปการวิเคราะห์ภารกิจ
- จัดพิมพ์แนวทางการในการวางแผน และเจตนารมณ์เริ่มแรกของผู้บังคับบัญชา และแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ ขั้นตอนไม่ได้มีความจำเป็นตามลำดับขั้น

จ. วิเคราะห์แนวทางการวางแผนและคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ของกองบัญชาการระดับสูง

(๑) แนวทางทางยุทธศาสตร์มีความสำคัญต่อการวางแผนปฏิบัติการร่วม และการออกแบบทางยุทธการ ประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ประธานคณะเสนาธิการร่วม และผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ประกาศใช้คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมสถานการณ์ที่หลากหลาย เอกสาร เช่น ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ (NDS), ยุทธศาสตร์ทหาร (NMS), ยุทธศาสตร์ในยุทธบริเวณของผู้บังคับหน่วยกำลังรบมีเป้าหมายในระยะยาวรวมถึงวัตถุประสงค์ขั้นกลาง (intermediate objectives) หรือวัตถุประสงค์สนับสนุน (ancillary objectives)

(๒) สำหรับวิกฤติที่เฉพาะเจาะจง คำสั่งในการวางแผน เช่น คำสั่งการวางแผนของประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS PLANORD), คำสั่งเตรียมพร้อม (ALERTORD) หรือคำสั่งเตือน (WARNORD) ให้คำแนะนำเฉพาะ ซึ่งโดยปกติจะมีคำอธิบายของสถานการณ์, ความมุ่งหมายของการปฏิบัติการทางทหาร, วัตถุประสงค์, ภารกิจหรือกิจ (task) ที่คาดการณ์ไว้, ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และกำลังรบที่เป็นไปได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาวางแผน และการจัดสรรทางยุทธศาสตร์ ตารางการแบ่งมอบกำลังให้เห็นจำนวนของกำลังรบที่นักวางแผนสามารถทำได้ และคาดว่าจะสามารถใช้ได้ แต่ไม่มีความจำเป็นต้องจัดสรรเมื่อแผนได้เปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติ คำสั่งของประธานคณะเสนาธิการร่วมอาจขยายคำแนะนำจากตารางการแบ่งมอบกำลัง สำหรับวิกฤติการณ์เฉพาะ คำแนะนำนี้สามารถยืนยันหรือแก้ไขแนวทางในภาวะฉุกเฉินที่มีอยู่ได้ในแผนเผชิญเหตุที่มีอยู่ ขั้นตอนนี้อาจทำให้ขั้นตอนการวิเคราะห์ง่ายขึ้น เนื่องจากมีฉันทามติระหว่างกองบัญชาการ

ที่ได้รับการสนับสนุนและการมีอำนาจที่สูงขึ้นในลักษณะของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการในพื้นที่ปฏิบัติการร่วมที่อาจเกิดขึ้น (JOA) เช่น การเมือง, เศรษฐกิจ, สังคมจิตวิทยา และการทหาร สถานการณ์ และการตอบสนองที่เป็นไปได้ของสหรัฐฯ หรือหลายประเทศต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในแผนที่มียู่แล้ว แต่แม้จะมีแผนเผชิญเหตุมาก่อนหน้านี้ ผู้วางแผนไม่ควรสมมุติว่าสภาวะแวดล้อมทางยุทธการในปัจจุบันเป็นไปตามแผนและกองบัญชาการที่สูงกว่าได้อธิบายไว้แล้ว ลักษณะเฉพาะของวิกฤติที่เกิดขึ้นใหม่อาจเปลี่ยนไปได้หลายประเด็น สภาพแวดล้อมเทียบกับประมาณการก่อนหน้านี้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อแผนอย่างมาก แนวทางการดำเนินงานเดิมที่ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการจะตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกของหนทางปฏิบัติและกิจ (task) ต่อคำสั่งที่สนับสนุน และหน่วยรอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง, นักวางแผนต้องยืนยันวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์และวัตถุประสงค์ทางยุทธการ และเกณฑ์ที่ประกอบด้วยผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร ความแตกต่างระหว่างมุมมองของผู้บังคับบัญชา และกองบัญชาการระดับสูงกว่า ต้องได้รับการแก้ไขในโอกาสแรก ๆ

(๓) ในความกดดันในเรื่องของเวลา สถานการณ์วิกฤติที่ไม่มีแผนก่อนหน้านี้ นักวางแผนอาจจะมีแนวโน้มที่จะไว้วางใจในการประเมินสภาวะแวดล้อมทางยุทธการของกองบัญชาการระดับสูงกว่า และวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์นี้เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ประโยชน์สูงสุดจากการประเมินสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาเห็นด้วยกับกองบัญชาการระดับสูงกว่า ในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ การอธิบายวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ และกิจ (task) หรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้

(๔) แนวทางยุทธศาสตร์หลายชาติ ในการจัดตั้งหลายชาติ, ทิศทางของคณะกรรมการอาหาร จะใช้คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และ ทิศทางสำหรับการวางแผนการปฏิบัติการรบรวม ผู้บัญชาการกองกำลัง รบรวม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการ, รวมทั้งองค์ประกอบ และผู้บังคับบัญชา ที่สนับสนุนและฝ่ายเสนาธิการของพวกเขา, ต้องเข้าใจผลลัพธ์สุดท้ายทาง ยุทธศาสตร์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร, วัตถุประสงค์, และเงื่อนไขที่ชาติ หรือผู้นำทางการเมืองหลายชาติต้องการกองกำลังทางทหารหลายชาติ เพื่อให้บรรลุในแง่ของความสมดุลภายในและภายนอก, ความมั่นคงในระดับ ภูมิภาคและภูมิรัฐศาสตร์ เมื่อวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์หลายชาติ ไม่ชัดเจนผู้บัญชาการทหารสูงสุดของสหรัฐฯ ต้องขอความกระจ่าง และ ส่งผลกระทบเชิงบวกหรือลบของความคลุมเครือที่ต่อเนื่องไปยัง ประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติการหลายชาติ ดู JP 3-16, การปฏิบัติการหลายชาติ และข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการ ขององค์การนาโต้ให้ดูที่เอกสารเผยแพร่การปฏิบัติการร่วมของพันธมิตร (AJP) -01, หลักนิยมร่วมของพันธมิตร; AJP-3, การปฏิบัติการร่วมของ พันมิตร และ AJP-5, การวางแผนทางยุทธการสำหรับการปฏิบัติการร่วม

ฉ. ทบทวนแนวทางการวางแผนเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชา

(๑) ฝ่ายเสนาธิการ ควรวิเคราะห์แนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) เพื่อให้ได้ประเมินค่าต่อความเข้าใจและวิสัยทัศน์ ของผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม ทางยุทธการ และกิจ (task) อย่างละเอียด ที่อาจจะอธิบายภารกิจ และ

พารามิเตอร์ของมัน ฝ่ายเสนาธิการไม่ควรใช้มุมมองของผู้บังคับบัญชาเป็นคำตอบสุดท้าย, แต่ควรวิเคราะห์ความเข้าใจ และการมองเห็นภาพของเขา เพื่อให้เจตนาธรรมณ์และแนวทางการวางแผนในช่วงท้ายของการวิเคราะห์ภารกิจเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาของหนทางปฏิบัติที่เหมาะสม

(๒) เจ้าหน้าที่ และตัวแทนจากองค์กรที่สนับสนุน ควรที่จะมีการสนทนาที่เปิดกว้างกับผู้บังคับบัญชาเพื่อพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมให้ดียิ่งขึ้น และสามารถปรับแก้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมทางยุทธการที่เปลี่ยนแปลงไปและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

ข. กำหนดข้อเท็จจริง และพัฒนาสมมุติฐานการวางแผน ฝ่ายเสนาธิการ รวบรวมทั้งข้อเท็จจริง และสมมุติฐาน เพื่อสนับสนุนกระบวนการวางแผน และแนวทางการวางแผน

(๑) ข้อเท็จจริง คือแถลงการณ์ที่ทราบว่าเป็นความจริง (เช่น สถานที่ที่ได้รับการยืนยันของฝ่ายตรงข้าม และกองกำลังฝ่ายตรงข้าม)

(๒) สมมุติฐาน ให้สมมุติฐานเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือเหตุการณ์ในอนาคต, สมมุติว่าเป็นจริงในกรณีที่ไม่มีข้อเท็จจริง สมมุติฐานที่กำหนดช่องว่างด้วยความรู้ มีความสำคัญต่อกระบวนการวางแผนเพื่อดำเนินการต่อ สำหรับความมุ่งหมายในการวางแผน, ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถกำหนดสมมุติฐานได้โดยการกำหนดสมมุติฐานของกองบัญชาการที่สูงกว่า ให้ถือเสมือนว่าเป็นจริงในกรณีที่ไม่มีหลักฐานที่ตรงกันข้าม อย่างไรก็ตาม พวกเขาควรจะทำนายสมมุติฐานเหล่านี้ หากปรากฏว่าไม่จริง ข้อสมมุติฐานต้องได้รับการทบทวนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มั่นใจถึงความถูกต้อง สมมุติฐานที่ถูกต้องต้องมีสามลักษณะ: ความเป็นตรรกะ, ความสมจริง

และความจำเป็นสำหรับการวางแผน เพื่อดำเนินการต่อสมมติฐานถูกจัดทำทั้งในสถานการณ์ที่เป็นมิตร และฝ่ายตรงข้าม

(๓) ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ ควรคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงแผน ซึ่งอาจมีความจำเป็นหากสมมติฐานพิสูจน์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากอิทธิพลของสมมติฐานในการวางแผน, นักวางแผนต้องตรวจสอบสมมติฐาน (เปลี่ยนให้เป็นข้อเท็จจริง) หรือทำให้ข้อสมมติฐานเป็นโมฆะ (แก้ไขแผนตาม) เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการ ควรที่จะไม่สันนิษฐานขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้ามห่างออกไปหรือสันนิษฐานว่าขีดความสามารถของฝ่ายเราที่ไม่สมจริงจะพร้อมใช้งาน

(๔) แผนถูกพัฒนาระหว่างการวางแผนประณีต อาจมีข้อสมมติฐานที่ไม่สามารถแก้ไขได้ จนกว่าจะเกิดวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ, สมมติฐานควรแทนที่ด้วยข้อเท็จจริงโดยเร็วที่สุด ฝ่ายเสนาธิการสามารถทำสิ่งนี้ได้โดยการระบุข้อมูลที่จำเป็นในการแปลงสมมติฐานให้เป็นข้อเท็จจริง และส่งคำขอข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เหมาะสมตามความต้องการข้อมูล หากผู้บังคับบัญชาต้องการข้อมูลเพื่อทำการตัดสินใจที่สำคัญความต้องการข้อมูลสามารถกำหนดให้เป็นความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) แม้ว่าอาจมีข้อยกเว้น, ฝ่ายเสนาธิการควรมุ่งมั่นที่จะแก้ไขสมมติฐานทั้งหมด ก่อนที่จะออกคำสั่งยุทธการ (OPORD)

ข. กำหนดและวิเคราะห์ข้อจำกัดทางยุทธการ ข้อจำกัดทางยุทธการ คือการดำเนินการที่จำเป็นหรือถูกห้ามโดยผู้มีอำนาจระดับสูง และข้อจำกัดอื่น ๆ ที่จำกัดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา,

เช่น ข้อตกลงทางการทูต, ภาวะเศรษฐกิจและการเมืองในประเทศที่ได้รับผลกระทบ, และประเด็นประเทศเจ้าบ้าน ในส่วนข้อบังคับ (constraints) คือข้อกำหนด วางคำสั่งด้วยคำสั่งของกองบัญชาการที่สูงกว่า ที่สั่งให้กระทำ, จึงจำกัดเสรีภาพในการดำเนินการ ตัวอย่างเช่น, มีความจำเป็นต้องมี นายพลไอเซนฮาวร์ เพื่อปลดปล่อยปารีส แทนที่จะปล่อยผ่านไประหว่างการทัพในปี ๑๙๔๔ ในประเทศฝรั่งเศส สำหรับข้อห้าม (restraints) เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในคำสั่ง โดยคำสั่งของกองบัญชาการที่สูงกว่า ซึ่งห้ามมิให้มีการกระทำ จึงจำกัดเสรีภาพในการดำเนินการ ตัวอย่างเช่น, นายพล แมคอาร์เธอร์ มีสิ่งที่ต้องห้ามมิให้กระทำ จากเป้าหมายที่โดดเด่นของเงินทางตอนเหนือของแม่น้ำยาลู ในช่วงสงครามเกาหลี มีข้อจำกัด ในการดำเนินงานอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งอยู่ในรูปของกฎการปะทะ (ROE) ข้อจำกัด ในการดำเนินงานอาจจำกัด หรือผูกการเลือกหนทางปฏิบัติ (COA) หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการใช้หนทางปฏิบัติ (COA) ที่เลือก ผู้บังคับบัญชาต้องตรวจสอบข้อจำกัดในการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ เข้าใจถึงผลกระทบของพวกเขาและพัฒนาตัวเลือกที่ลดผลกระทบเหล่านี้ เพื่อส่งเสริมเสรีภาพในการดำเนินการสูงสุดในระหว่างการดำเนินการ

ฉ. การกำหนดกิจเฉพาะ กิจแฝง และกิจสำคัญยิ่ง ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการโดยทั่วไปจะทบทวนกิจเฉพาะ ที่ระบุไว้ในแผน หรือคำสั่งของหน่วยเหนือ และถกเถียงเกี่ยวกับกิจแฝง ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการวางแผน เพื่อแก้ไขจุดที่ไม่ชัดเจนหรือมอหิมาไม่ถูกต้องกับหน่วยเหนือ หากไม่มีการตัดการเชื่อมต่อทันที ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการจะยืนยันกิจ (task) ภายหลังในการวิเคราะห์ภารกิจ ก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ภารกิจแปลงใหม่

(๑) กิจเฉพาะ คือสิ่งที่หน่วยเหนือมอบหมายให้กับผู้บังคับบัญชาหน่วยรองในรูปของคำสั่งเตือน (WARNORD), คำสั่งยุทธการ (OPORD) หรือคำสั่งในการวางแผนอื่น ๆ นี่คือกิจที่หน่วยเหนือต้องการให้หน่วยรองเพื่อให้บรรลุในระหว่างการปฏิบัติของการปฏิบัติการ, โดยปกติแล้ว มีความสำคัญต่อการภารกิจหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยเหนือ กิจเฉพาะหนึ่งกิจหรือมากกว่านั้น จะกลายมาเป็นกิจสำคัญสำหรับผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกิจเฉพาะ

(ก) สร้างความมั่นใจในเสรีภาพในการเดินเรือสำหรับกองทัพสหรัฐผ่านช่องแคบยิบรอลตาร์

(ข) ป้องกันประเทศเขียวจากการโจมตีของประเทศแดง

(๒) กิจแฝง เป็นกิจเพิ่มเติมที่ผู้บังคับบัญชามีความจำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจ โดยปกติเพื่อให้บรรลุกิจเฉพาะและกิจแฝง สนับสนุนการสั่งการอื่น ๆ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ นอกเหนือจากคำสั่งของหน่วยเหนือแล้ว ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนานิการจะทบทวนแหล่งคำแนะนำอื่น ๆ สำหรับกิจแฝง เช่น เอกสารการวางแผนหลายชาติและแผนการทัพในยุทธบริเวณของผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ (GCC's TCP), ผลผลิตการวิเคราะห์จุดศูนย์ดุลของฝ่ายเรา และของฝ่ายตรงข้าม, ผลผลิตการเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE), เอกสารหลักนิยมที่เกี่ยวข้อง, การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) ของผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาอาจวิเคราะห์กิจแฝงจากความรู้ที่ได้รับจากสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ เช่น สถานการณ์ของฝ่ายตรงข้าม และสภาพทางการเมืองในพื้นที่ปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมาย

อย่างไรก็ตาม กิจแฝงไม่รวมงานประจำ หรือ SOPs ที่มีอยู่ในการปฏิบัติการส่วนใหญ่, เช่น การจัดตั้งการลาดตระเวน และการป้องกันปีกต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกิจแฝง:

(ก) สร้างการครองทะเลได้ไกลถึง ๕๐ ไมล์จากช่องแคบยิบรอลตาร์

(ข) เตรียมพร้อมที่จะทำการป้องกันประเทศภายใน และการปฏิบัติการของกองกำลังรักษาความมั่นคง การดำเนินการด้านความช่วยเหลือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกองกำลังรักษาความมั่นคงในประเทศเซียวเพื่อให้เกิดความมั่นคง หากมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเกิดขึ้นในประเทศแดง

(๓) กิจสำคัญยิ่ง เป็นกิจที่กองกำลังรวบรวมต้องดำเนินการสำเร็จเพื่อให้ได้ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการจะกำหนดกิจสำคัญยิ่งจากรายการของทั้งกิจเฉพาะและกิจแฝงสำหรับภารกิจแถลงใหม่จะมีเฉพาะกิจสำคัญยิ่งเท่านั้น ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการปฏิบัติการ และความมุ่งหมาย, ผู้บังคับบัญชาอาจสังเคราะห์บางอย่างที่ระบุกิจเฉพาะและกิจแฝงไปในข้อความของกิจสำคัญยิ่ง ดูตัวอย่างภารกิจด้านล่างสำหรับตัวอย่างของกิจสำคัญยิ่ง

๓. การพัฒนาภารกิจแถลงใหม่ ประกอบด้วยองค์ประกอบของผู้ที่อะไร, เมื่อใด, ที่ไหนและทำไม แนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) ของผู้บังคับบัญชา แถลงในภารกิจแถลงใหม่ และช่วยสร้างพื้นฐานสำหรับการวางแผน ผู้บังคับบัญชาจะรวมภารกิจแถลงใหม่ในคำแนะนำในการวางแผน, คำสั่งการวางแผน, ประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ, ประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา, แนวความคิดในการปฏิบัติ และแผนสมบูรณ์

ตัวอย่างภารกิจแสดงใหม่

“เมื่อได้รับคำสั่ง, หน่วยบัญชาการ...ของสหรัฐฯ วางกำลังรบร่วมที่สอดคล้องกับกำลังของประเทศที่ร่วมมือกันชั่วคราวเพื่อป้องกันประเทศ X จากการบุกรุกประเทศเพื่อนบ้าน และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ถ้าการป้องกันล้มเหลว ดำเนินการเอาชนะกองทัพประเทศ X, ทำลายผลผลิตสถานที่เก็บรักษา และขีดความสามารถในการส่งอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงที่ทราบ, และทำลายความสามารถของประเทศ X ในการส่งกำลังรบข้ามเขตแดนของตน เมื่อสั่งทำภาคพื้นให้เกิดเสถียรภาพ, เปลี่ยนผ่านการควบคุมให้กับกองกำลังรักษาสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ และวางกำลังใหม่”

ท. ดำเนินการวิเคราะห์กำลังรบเบื้องต้น

(๑) การวิเคราะห์กำลังรบและทรัพยากรที่มีอยู่

(ก) ทบทวนกำลังรบที่ได้รับสำหรับการวางแผน และที่ตั้งของพวกเขา (ถ้ารู้)

(ข) กำหนดสถานะของกองกำลังสำรอง และเวลาที่จะสามารถใช้ได้

(ค) ดูกิจเฉพาะและกิจแฝง และกำหนดโครงสร้างกำลังรบ และขีดความสามารถที่จำเป็นในการบรรลุกิจเหล่านี้ (เช่น การแสดงกำลัง หรือขีดความสามารถในการเข้าใช้กำลังบังคับได้หรือไม่?)

(ง) ระบุจำนวนที่ขาดแคลน ความไม่เพียงพอระหว่างทั้งสอง (กำลังรบ และทรัพยากร)

(๒) ความพร้อมของกำลังรบ สำหรับการปฏิบัติการรบบรรลุฝ่ายเสนาธิการควรวิเคราะห์ถึงความพร้อมใช้งานร่วมกันของกองกำลัง

รบรวม และขีดความสามารถอื่น ๆ ที่อาจจำเป็นต้องใช้ กำลังรบที่ถูกจัดสรรสำหรับการวางแผน อาจไม่สามารถใช้ได้จริงสำหรับการจัดสรร เมื่อเข้าสู่การปฏิบัติ การใช้ขีดความสามารถอื่น ๆ อาจเหมาะสมกว่า หรือเป็นที่ยอมรับได้ การวิเคราะห์ดังกล่าวจะให้ข้อมูลบางส่วนภายใต้หนทางปฏิบัติ (COAs) ที่เป็นไปได้ที่จะสร้างขึ้น

จ. พัฒนาเกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจ

(๑) เกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจจะอธิบายถึงมาตรฐานเพื่อกำหนดความสำเร็จของภารกิจ ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) รวบรวมเกณฑ์เหล่านี้ไว้ในคำแนะนำในการวางแผนขั้นต้น เพื่อให้ฝ่ายเสนาธิการและองค์ประกอบร่วม (หน่วยรอง) เข้าใจถึงความสำเร็จของภารกิจ เกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจสามารถใช้กับการปฏิบัติการรบรวม, ขั้นการปฏิบัติ, และการปฏิบัติงานร่วมกันของกองกำลัง เกณฑ์เหล่านี้ช่วยให้ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) กำหนด ถ้าและเมื่อจะย้ายไปที่การปฏิบัติการหลักต่อไปหรือขั้นการปฏิบัติ ชุดของเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจกลายเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมิน

(๒) หากภารกิจมีความชัดเจนและจำกัดอยู่ในระยะเวลาและขอบเขต สามารถระบุเกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจได้อย่างง่ายดายและเชื่อมโยงโดยตรงกับภารกิจแฉ่งใหม่ ตัวอย่างเช่น ถ้าภารกิจของผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (คือการอพยพบุคลากรของสหรัฐฯ ทั้งหมดจากสถานทูตสหรัฐฯ ในเกรย์แลนด์, จากนั้นการวิเคราะห์ภารกิจสามารถระบุเกณฑ์ความสำเร็จหลักสองประการได้คือ กำลังพลของสหรัฐฯ ถูกอพยพและกฎการปะทะ (ROE) จะไม่ถูกละเมิด

(๓) อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติการที่ซับซ้อนมากขึ้นจะต้องใช้ MOE และ MOP สำหรับแต่ละกิจ,ผลกระทบ และขั้นตอนการปฏิบัติการ ตัวอย่างเช่น ถ้ากิจเฉพาะของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) เพื่อให้แน่ใจว่าการขนส่งของฝ่ายเราผ่านช่องแคบเกรย์, ขัปไล่กองกำลังเรดแลนด์ จาก เกรย์แลนด์, และฟื้นฟูความมั่นคงตามแนวชายแดน Grayland - Redland, จากนั้นการวิเคราะห์ภารกิจควรระบุถึงเกณฑ์ความสำเร็จที่อาจเกิดขึ้น - มาตรการโดย MOEs และ MOPs - สำหรับแต่ละกิจและผลกระทบที่ต้องการ

(๔) การวัดสถานะของกิจ,ผลกระทบ และวัตถุประสงค์กลายเป็นพื้นฐานสำหรับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูง และผู้นำฝ่ายพลเรือนเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการปฏิบัติการ จากนั้นผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (CCDR) สามารถให้คำแนะนำแก่ประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตามความเหมาะสม และปรับการปฏิบัติงานได้ ไม่ว่าจะเป็นในบทบาทที่ได้รับการสนับสนุนหรือสนับสนุน ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ทุกระดับต้องพัฒนาเกณฑ์ความสำเร็จของภารกิจ ด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนของเกณฑ์การยุติที่กำหนดไว้ โดยประธานคณะเสนาธิการร่วม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

บ. พัฒนาการประเมินความเสี่ยง

(๑) นักวางแผนทำการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น ต้องระบุอุปสรรค หรือการกระทำที่อาจขัดขวางความสำเร็จของภารกิจ แล้วประเมินผลกระทบของอันตรายเหล่านี้ต่อภารกิจ เมื่อนักวางแผนระบุอุปสรรคหรือการกระทำ พวกเขาประเมินความน่าจะเป็น และความรุนแรงของการ

สูญเสียที่เชื่อมโยงอุปสรรคหรือการกระทำความเสี่ยง และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับกองกำลังรบร่วม และความสำเร็จของภารกิจกำลังรบร่วม

(๒) ความน่าจะเป็นได้รับการจัดอันดับเป็นประจำ: มักเกิดขึ้นบ่อย ๆ, มีประสบการณ์อย่างต่อเนื่องมีแนวโน้มที่เป็นไปได้, เกิดขึ้นหลายครั้ง, เป็นครั้งคราว เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ, ไม่ค่อยเกิด แนวโน้มไม่น่าเป็นไปได้, แต่อาจเกิดขึ้นได้ในบางเวลา หรือไม่แน่นอน, สามารถสมมุติว่าจะไม่เกิดขึ้น, ความรุนแรงอาจเป็นภัยพิบัติ, ภารกิจทำเป็นไปไม่ได้, ที่สำคัญผลกระทบภารกิจที่รุนแรง, ร่อแร่, ภารกิจที่เป็นไปได้โดยใช้ตัวเลือกอื่นหรือเล็กน้อย หรือการรบกวนเล็กน้อยต่อภารกิจ

(๓) การกำหนดความเสี่ยงเป็นศิลป์มากกว่าศาสตร์ นักวางแผนใช้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์, การวิเคราะห์ที่ใช้งานง่าย และการประเมินความเสี่ยงของภัยคุกคามแต่ละประเภท ระดับความน่าจะเป็นและระดับความรุนแรงถูกประมาณการณ ขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้ใช้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นของการเกิดขึ้น และความรุนแรงของผลกระทบเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น ระดับความเสี่ยงได้รับการกำหนดโดยการประเมินความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นและระดับความรุนแรงของอันตราย/อุปสรรคระดับความเสี่ยง คือ:

(ก) สูงมาก : การสูญเสียขีดความสามารถในการบรรลุภารกิจ

(ข) สูง : ลดขีดความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติการกิจในแง่ของความต้องการมาตรฐานของภารกิจ

(ค) ปานกลาง : ลดขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจในแง่ของความต้องการมาตรฐานของภารกิจ และ

(ง) ต่ำ : มีผลกระทบเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยในความ สำเร็จของภารกิจ

บ. กำหนดความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs)

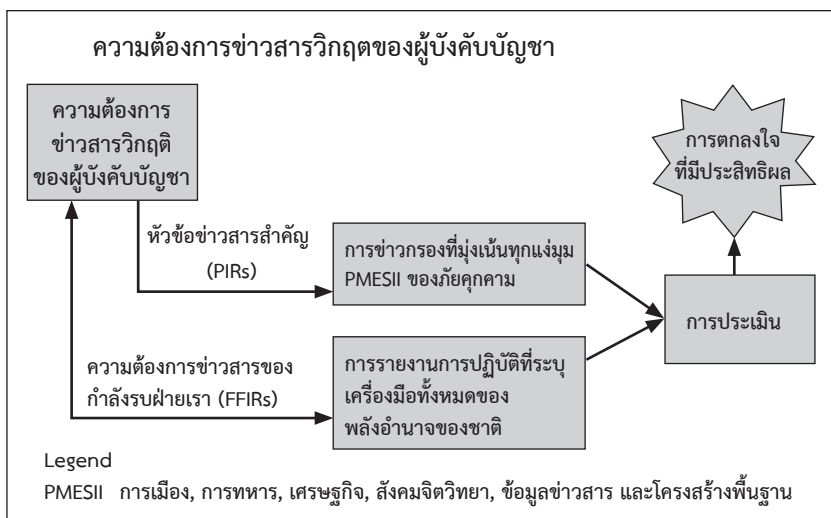
(๑) ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) เป็นองค์ประกอบของข้อมูลที่ผู้บังคับบัญชาระบุว่าเป็นสิ่งสำคัญในการ ตัดสินใจได้ทันท่วงที ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชาช่วย โฟกัสการจัดการข้อมูล และช่วยผู้บังคับบัญชาประเมินสถานะแวดล้อม ทางยุทธการ และระบุจุดตกลงใจระหว่างการปฏิบัติงาน ความต้องการ ข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชาเป็นของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับ สถานการณ์, มุ่งเน้นไปที่การคาดการณ์เหตุการณ์ หรือกิจกรรม, ความ อ่อนไหวในเรื่องของเวลา และกำหนดโดยคำสั่งหรือแผนเสมอ รายการความ ต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) มักสั้น กะทัดรัด เพื่อให้ ฝ่ายเสนาธิการสามารถมุ่งเน้นความพยายามและจัดสรรทรัพยากรที่หายาก รายการ CCIR ไม่คงที่ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) สามารถเพิ่มเติม, ลบทิ้ง, ปรับและปรับปรุง CCIR ตลอดการปฏิบัติการตามข้อมูลที่จำเป็น สำหรับการตัดสินใจ

(๒) หมวดหมู่ หัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) และความต้องการ ข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) เป็นรายการความต้องการข่าวสาร วิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) ทั้งหมด (ดูรูปที่ ๔-๕)

(ก) หัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) มุ่งเน้นไปที่ฝ่ายตรงข้าม และสถานะแวดล้อมทางยุทธการ และขับเคลื่อนความต้องการ ข่าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) ฝ่ายเสนาธิการทุกส่วนสามารถแนะนำ

ข่าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) ที่อาจเกิดขึ้นได้ ที่เชื่อว่าเป็นไปตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา อย่างไรก็ตาม ฝ่ายข่าวกรองร่วม J-2 มีความรับผิดชอบโดยรวมของฝ่ายเสนาธิการ สำหรับการรวมและคัดเลือกหัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) และเพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้บังคับบัญชา หัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) ที่ได้รับการรับรองจากผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) จะเป็นความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) โดยอัตโนมัติ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ PIRs ดู JP 2-0, Joint Intelligence

รูปที่ ๔-๕ ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา

(ข) ความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) มุ่งเน้นไปที่ข้อมูลสำหรับผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) ต้องมีเพื่อประเมินสถานะของกำลังฝ่ายเรา และขีดความสามารถในการสนับสนุน ฝ่าย

เสนาธิการทุกส่วนสามารถแนะนำความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) ที่อาจเกิดขึ้นได้ ที่เชื่อว่าเป็นไปตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา อย่างไรก็ตาม ฝ่ายแผนร่วม J-5 มีความรับผิดชอบโดยรวมของฝ่ายเสนาธิการ สำหรับการรวมการ และเสนอความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) และการให้คำแนะนำแก่ผู้บังคับบัญชาในการวางแผนก่อนการปฏิบัติการ ในระหว่างปฏิบัติการ ฝ่ายยุทธการร่วม J-3 มีหน้าที่ในการรวบรวมการเสนอความต้องการเหล่านี้ และให้คำแนะนำสำหรับความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ฝ่ายแผนร่วม J-5 ยังคงรับผิดชอบในการรวมการเสนอความต้องการ และแนะนำความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) ที่เกี่ยวข้องกับความพยายามของแผนในอนาคต (เช่นการวางแผนตามลำดับขั้น ไปยังการปฏิบัติการปัจจุบัน) ความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) ที่ได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาจะเป็นความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) โดยอัตโนมัติ

(๓) เกณฑ์ทั่วไปของความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) ที่นักวางแผนต้องพิจารณา เมื่อเสนอไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อขออนุมัติ ได้แก่ : คำตอบของความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) ต้องเป็นความต้องการในการใช้ ตัดสินใจ สำหรับผู้บังคับบัญชา ไม่ใช่ของฝ่ายเสนาธิการ, และคำตอบของความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) ต้องมีความสำคัญต่อความสำเร็จของภารกิจ

(๔) การสนับสนุนการตัดสินใจ ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) สนับสนุนข้อกำหนดในการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาในอนาคตและมักเกี่ยวข้องกับการวัดประสิทธิผล (MOEs) และ

การวัดการปฏิบัติงาน (MOPs) หัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) มักจะถูกแสดงออกมาในแง่ขององค์ประกอบของ PMESII ในขณะที่ความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) มักถูกแสดงออกในแง่ของการทูต, ข้อมูลข่าวสาร, การทหาร, และทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเครื่องมือของพลังอำนาจของชาติ ทั้งหมดได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจที่เฉพาะเจาะจงที่ผู้บังคับบัญชาต้องทำ

ป. จัดทำประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ

(๑) การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ คือการประเมินว่าปัจจัยต่าง ๆ ในการสนับสนุนด้านพันธกิจของฝ่ายเสนาธิการ ส่งผลต่อการกิจอย่างไร ความมุ่งหมายของการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการคือการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา, ฝ่ายเสนาธิการ และผู้ได้บังคับบัญชาทราบว่าเขตพื้นที่การสนับสนุนภารกิจที่สำเร็จและสนับสนุนการพัฒนา และการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างไร

(๒) การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ จะเริ่มต้นในระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจ, ที่จุดนี้ทักวางแผนซึ่งจะเน้นการรวบรวมข้อมูลข่าวสารจากพื้นที่ด้านพันธกิจของพวกเขา เพื่อช่วยผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการเข้าใจสถานการณ์ และดำเนินการวิเคราะห์ภารกิจ หลังจากนั้น ในระหว่างการพัฒนา และเลือกหนทางปฏิบัติ, นักวางแผนจะทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาประมาณการของพวกเขาให้การวิเคราะห์สมรรถนะของหนทางปฏิบัติ รวมถึงคำแนะนำเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติที่สนับสนุนได้ นอกจากนี้ ยังควรระบุการขาดแคลนที่สำคัญหรืออุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของภารกิจ การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการจะได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์

(๓) ไม่ทุกสถานการณ์จะต้องใช้หรืออนุญาตให้มีความยาว และกระบวนการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ อย่างเป็นทางการ ระหว่าง การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ, การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ อาจให้ด้วยวาจา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างรวดเร็วของแผน อย่างไรก็ตาม การวางแผนประณีตจะเรียกร้องความเป็นทางการมากขึ้น และ กระบวนการอย่างละเอียด การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ ควรที่จะ แร่ข้อมูลกับผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน เพื่อ ช่วยให้พวกเขาเตรียมประมาณการสนับสนุนของพวกเขา, แผน และคำสั่ง, ซึ่งจะช่วยปรับปรุงการวางแผนแบบคู่ขนาน และความพยายามในการทำงาน ร่วมกันขององค์ประกอบและองค์ประกอบสนับสนุน และช่วยลดเวลา ในการวางแผนสำหรับกระบวนการทั้งหมด

(๔) การสนับสนุนข่าวกรอง การวางแผนปฏิบัติการร่วม การ สนับสนุนด้านข่าวกรองในการวางแผนปฏิบัติการร่วม รวมถึงการจัดส่ง/ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของการประมาณการข่าวกรอง ซึ่งเป็นข้อมูลให้กับ ประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา และปรับปรุงการประเมินค่า ภัยคุกคามแบบพลวัต (DTA) อย่างต่อเนื่อง ผลผลิตของรายการกิจด้านข่าว กรอง และตารางประสานสอดคล้องด้านข่าวกรองอธิบายถึงวิธีที่ชุมชนข่าว กรองวางแผนที่จะตอบสนองความต้องการด้านข่าวกรองของผู้บังคับบัญชา เหล่านี้เป็นข้อมูลพื้นฐาน และผลผลิตด้านข่าวกรองที่เสร็จสิ้นไปแล้วที่จะ ให้เกิด ที่แจ้งกิจกรรมการรับรู้สถานการณ์ของระบบการวางแผน และ การปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX) และผลักดัน การเปลี่ยนแปลงไปสู่การประเมินค่าภัยคุกคามแบบพลวัต (DTA) อย่าง ต่อเนื่อง การประมาณการ และการประมาณการข่าวกรองของการเตรียม

สนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) ของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC)

(๕) การวางแผนปฏิบัติการข่าวกรอง การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ J-2 ระบุถึงความสามารถเพื่อจัดทำเอกสารภาคผนวก B และแผนการสนับสนุนข่าวกรองที่ได้รับการพัฒนาขึ้นในระหว่างแนวทางยุทธศาสตร์ และขั้นตอนการพัฒนาแนวคิดภายใน การปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX) นักวางแผนข่าวกรองวางแผนอย่างครบถ้วน การดำเนินการด้านข้อมูลข่าวสารแบบบูรณาการ (รวบรวมใช้ประโยชน์วิเคราะห์ผลิตและเผยแพร่ข่าวกรอง) สำหรับผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการฝ่ายวางแผนของเขาเพื่อส่งมอบผลผลิตที่ถูกต้องในที่สุดถูกเวลา เพื่อให้ง่ายต่อการวางแผน นักวางแผนด้านข่าวกรองต้องประเมินหรือคาดการณ์อย่างต่อเนื่อง และส่งมอบผลผลิตเหล่านี้รายการข่าวกรอง และการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ J-2 ของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) มีดังนี้ รากฐานสำหรับความพยายามในการวางแผนข่าวกรอง และพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์

(๖) การประมาณการของฝ่ายขนส่ง เจ้าหน้าที่ของฝ่ายส่งกำลังบำรุงร่วมของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ฝ่ายเสนาธิการ และผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ควรจะพัฒนาภาพรวมโลจิสติกส์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่ได้จำกัด เพียงสมมุติฐานด้านโลจิสติกส์ที่สำคัญและข้อกำหนดด้านข้อมูลที่ต้องใช้รวมอยู่ในความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs), การสนับสนุนของชาติเจ้าภาพ (HNS) ปัจจุบันและที่คาดหวัง; การระบุท่าเรือ, ทางอากาศ และทางทะเล พร้อมโครงสร้างการกระจายอื่น ๆ และที่เกี่ยวข้องกำลังการผลิตสิ่งอุปกรณ์คงคลัง, สนับสนุนการสู้รบ และความ

สามารถในการสนับสนุน ภาพรวมโลจิสติกส์ในยุทธบริเวณสามารถสร้างการระบุโลจิสติกส์และที่อยู่ได้คาดการณ์ และปัจจัยที่อาจมีผลต่อความเป็นไปได้ในการให้บริการที่จำเป็นการสนับสนุนด้านโลจิสติกส์

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประมาณการ โปรดดูภาคผนวก C “การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ” ข้อมูลชุด CJCSM 3122.01 ประกอบด้วยตัวอย่างรูปแบบสำหรับการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ

ผ. จัดทำและส่งบทสรุปการวิเคราะห์ภารกิจ

(๑) เมื่อสรุปผลการวิเคราะห์ภารกิจ และการเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) ฝ่ายเสนาธิการจะนำเสนอการวิเคราะห์ภารกิจของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC)

จุดประสงค์ของบทสรุปนี้คือ การให้ผู้บังคับบัญชา กับผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ของฝ่ายเสนาธิการ ในภารกิจในประเด็นที่มีผลกระทบ และเป็นโอกาสสำหรับผู้บังคับบัญชา ในการสังเคราะห์ และวิเคราะห์ภารกิจ ด้วยการสร้างภาพแรกของการทัพตามที่อธิบายไว้ในการปฏิบัติงานการทัพหรือการดำเนินงาน ผู้บังคับบัญชาอาจจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ การวิเคราะห์ และให้คำแนะนำการวางแผนของฝ่ายเสนาธิการ (ดูรูปที่ ๔-๖) แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์ภารกิจ

(๒) การบรรยายสรุปการวิเคราะห์ภารกิจอาจเป็นเพียงครั้งเดียวที่ฝ่ายเสนาธิการ ทั้งหมดมีอยู่และเป็นโอกาสเดียวที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าฝ่ายเสนาธิการทุกคนเริ่มต้นจากเรื่องธรรมดาจุดอ้างอิง การบรรยายสรุปเน้นถึงข้อสรุปที่เกี่ยวข้องอันเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ภารกิจ

(๓) หลังจากการบรรยายสรุปวิเคราะห์ภารกิจผู้บังคับบัญชาอนุมัติภารกิจแถลงใหม่ นี้อาจเป็นคำแถลงภารกิจที่ได้รับการเสนอแนะจากฝ่ายเสนาธิการ ซึ่งได้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำแนะนำของฝ่ายเสนาธิการเล็กน้อยหรือคำแนะนำที่ผู้บังคับบัญชาได้พัฒนาขึ้นเองเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วภารกิจที่ได้รับการแก้ไขจะกลายเป็นภารกิจแถลงใหม่

(๔) ในบทสรุปการวิเคราะห์ภารกิจ ผู้บังคับบัญชาอธิบายถึงสถานะแวดล้อมทางยุทธการ, ปัญหา และเจตนาธรรมณ์ รวมทั้งแนวทางซึ่งสร้างความเข้าใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและองค์กรพันธมิตรอื่น ๆ เพื่อความเอกภาพในการสำเร็จภารกิจ

๘. เผยแพร่คำแนะนำในการวางแผนในรายละเอียดของผู้บังคับบัญชา

(๑) หลังจากได้รับอนุมัติภารกิจและให้เจตนาธรรมณ์แล้ว ผู้บังคับบัญชาให้ฝ่ายเสนาธิการจะร่วมดำเนินกิจกรรมการวางแผนขั้นต้นในการพัฒนาหนทางปฏิบัติอย่างน้อยที่สุดแนวทางการวางแผนควรรวมกล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้

- (ก) ภารกิจแถลงใหม่ที่อนุมัติ
- (ข) สถานการณ์และการปฏิบัติการในปัจจุบัน
- (ค) ความเสี่ยงและแนวทางแก้ไข
- (ง) สมมุติฐานหลัก
- (จ) ข้อจำกัดในการปฏิบัติที่สำคัญ
- (ฉ) การอภิปรายของผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ

(ซ) เกณฑ์การยุติ

(ซ) ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารและความสัมพันธ์กับผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ

(ณ) วัตถุประสงค์ทางทหาร

(ญ) ความคิดเบื้องต้นของ JFC เกี่ยวกับเงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

ตัวอย่างการบรรยายสรุปการวิเคราะห์ภารกิจ

- กล่าวนำ
- การทบทวนสถานการณ์
 - ✓ สภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (รวมถึงพื้นที่ยุทธการร่วม (Joint Operations Area)), การทบทวนภัยคุกคาม
 - ✓ จุดแข็งและจุดอ่อนของการเมือง, ทหาร, เศรษฐกิจ, สังคม, ข่าวสาร และโครงสร้างพื้นฐาน
 - ✓ ภัยคุกคาม (รวมถึงจุดศูนย์ดูล)
- การประเมินฝ่ายเรา
 - ✓ ข้อเท็จจริงและสมมุติฐาน
 - ✓ การจำกัด - ข้อจำกัด (Constraints)/ข้อห้าม (Restrictions)
 - ✓ การแบ่งมอบกำลังทรัพยากร
 - ✓ ข้อพิจารณาตามกฎหมาย
- ยุทธศาสตร์การติดต่อสื่อสาร

รูปที่ ๔-๖ ตัวอย่างการบรรยายสรุปวิเคราะห์ภารกิจ

- การวิเคราะห์ วัตถุประสงค์ (Objectives), ผล (Effects) และกิจ (Task)
 - ✓ วัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐฯ
 - ✓ วัตถุประสงค์/ภารกิจ/แนวทางของผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่า
 - ✓ วัตถุประสงค์ และผล
 - ✓ กิจเฉพาะ/กิจแฝง/กิจสำคัญยิ่ง
 - ✓ จุดศูนย์กลาง (Centers of Gravity)
- การป้องกันทางยุทธการ (Operational Protection)
 - ✓ ความเสี่ยงทางยุทธการ (Operational Risk)
 - ✓ การลดความเสี่ยง (Mitigation)
- ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชาในระยะเริ่มแรก
- ภารกิจ
 - ✓ คำแถลงภารกิจที่เสนอ (จากการวิเคราะห์)
 - ✓ คำแถลงเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาที่เสนอ
- ความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา
- สรุป - จำนวนทรัพยากรที่ขาดแคลน ที่เป็นไปได้
- การอนุมัติการวิเคราะห์ภารกิจ และแนวทางในการวางแผนเกี่ยวกับ
หนทางปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา

รูปที่ ๔-๖ ตัวอย่างการบรรยายสรุปวิเคราะห์ภารกิจ (ต่อ)

(ณ) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ในพื้นที่
สำคัญ

(ด) การมองภาพของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC)
ของแนวทางปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในภาพรวม แนวทางปฏิบัติ
นี้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนา COA ผู้บัญชาการควรกำหนดรายละเอียด

ให้มากที่สุด เพื่อให้ง่ายต่อเจ้าหน้าที่ในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ คำแนะนำในการวางแผนกล่าวถึงบทบาทของพันธมิตรระหว่างองค์กร และข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

(๒) ผู้บัญชาการวาดภาพการทัพที่กำลังจะมาถึง เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ คำแนะนำเพียงพอสำหรับการตัดสินใจเบื้องต้น เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชา วางการปฏิบัติการที่จำเป็นให้บรรลุภารกิจที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา คำแนะนำต้องมุ่งเน้นไปที่กิจสำคัญยิ่ง และวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติที่กำหนดไว้ เน้น เมื่อไหร่ (When), ที่ไหน (Where) และอย่างไร (How) ที่ผู้บังคับบัญชาประสงค์จะใช้ความสามารถทางทหารที่ผสมผสานกับเครื่องมือแห่งชาติอื่น เพื่อบรรลุภารกิจตามเจตนารมณ์ของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ที่สูงขึ้น

(๓) ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) อาจให้คำแนะนำในการวางแผนกับฝ่ายเสนาธิการทั้งหมด หรือกับผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม หน่วยรองตามสถานการณ์ เป็นลายลักษณ์อักษรหรือปากเปล่า ไม่มีรูปแบบสำหรับคำแนะนำในการวางแผน อย่างไรก็ตาม แนวทางดังกล่าวควรมีรายละเอียดเพียงพอเพื่อให้ทิศทางที่ชัดเจน และเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ไม่จำเป็น โดยฝ่ายเสนาธิการหรือหน่วยรอง และการสนับสนุน

(๔) คำแนะนำในการวางแผนที่มีรายละเอียดมากหรืออาจกว้าง ช่วยให้ฝ่ายเสนาธิการในการพัฒนาหนทางปฏิบัติต่อไป อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นขอบเขตเนื้อหาของคำแนะนำในการวางแผนเป็นแบบใด ควรถูกจัดลำดับไว้เพื่อลดโอกาสในการเข้าใจผิด และเพื่อเพิ่มความชัดเจน นอกจากนี้

ทุกองค์ประกอบของคำแนะนำในการวางแผน เป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) อาจมอบแนวทางการวางแผนต่อเนื่อง ในระหว่างขั้นตอนการตกลงใจ ที่อยู่ในกรอบแนวทางการวางแผน ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ในระหว่างการพัฒนากระบวนการ โดยมีความเข้าใจของปัญหาต่อเนื่อง

๕. การพัฒนาหนทางปฏิบัติ

ก. บทนำ

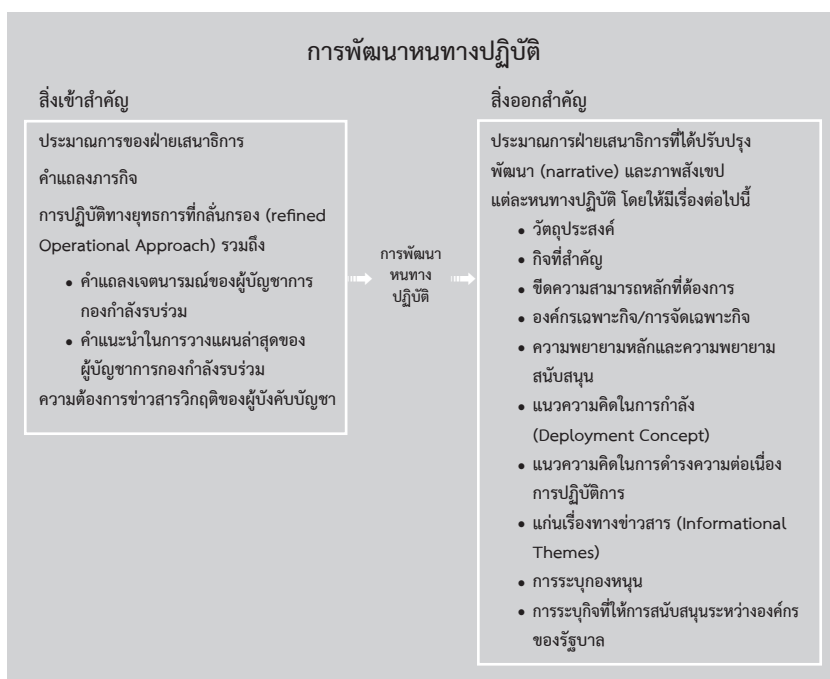
(๑) หนทางปฏิบัติ เพื่อบรรลุตามภารกิจที่ได้รับ ฝ่ายเสนาธิการ พัฒนาหนทางปฏิบัติ ในทางเลือกที่แตกต่างกันแก่ผู้บังคับบัญชาที่มุ่งเน้น เกี่ยวกับการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร หนทางปฏิบัติที่ดีจะบรรลุภารกิจ ในเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา มีความอ่อนตัวเข้ากับเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง ระหว่างการดำเนินการในปัจจุบันและในอนาคต

(๒) รูปที่ ๔-๗ แสดงถึงสิ่งนำมาพิจารณาในกระบวนการ และ ผลลัพธ์ที่ได้ที่สำคัญของการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ผลผลิตของการวิเคราะห์ ภารกิจ ไปสู่การพัฒนาหนทางปฏิบัติ เนื่องจากแนวทางการเข้าสู่ทาง ยุทธการ (operational approach) ของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) การแก้ปัญหาแต่ละหนทางปฏิบัติจะขยายขอบเขตแนวคิดที่มี รายละเอียดเพิ่มเติมที่อธิบายว่าใคร (Who) จะเป็นผู้ดำเนินการ, ประเภทใด (What type) การปฏิบัติทางทหารจะเกิดขึ้น, เมื่อใด (When) การปฏิบัติการ เริ่มต้นขึ้น, ที่ไหน (Where) การปฏิบัติการเริ่มต้นขึ้น, ทำไม (Why) ต้องมีการปฏิบัติการ (ความมุ่งหมาย) และจะมีการปฏิบัติการอย่างไร (How)

(วิธีการในการใช้กำลัง) ในทำนองเดียวกัน กิจสำคัญยิ่งที่ระบุไว้ในระหว่าง การวิเคราะห์ภารกิจ (อยู่ในร่างภารกิจแถลงใหม่) จะเป็นพื้นฐานของการ พัฒนาหนทางปฏิบัติทั้งหมด

(๓) ผู้วางแผนสามารถเปลี่ยนแปลงหนทางปฏิบัติได้โดยการ ปรับการใช้ขีดความสามารถของกำลังรวบรวมตลอดพื้นที่ปฏิบัติการ (OA) โดยมีมิติทางกายภาพ ผ่านสภาพแวดล้อมของข้อมูลข่าวสาร และผ่านไซเบอร์สเปซ โดยการผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เข้าด้วยกัน

การพัฒนาหนทางปฏิบัติ

รูปที่ ๔-๗ การพัฒนาหนทางปฏิบัติ

ข. ข้อควรพิจารณาในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

(๑) ผลผลิตของการพัฒนาหนทางปฏิบัติ คือ หนทางปฏิบัติเบื้องต้น และภาพร่างพร้อมคำอธิบายแต่ละหนทางปฏิบัติ ชัดเจนว่าอะไรเป็นสิ่งที่จะต้องทำตลอดการทัพหรือการปฏิบัติการ, ขนาดของกองกำลังที่เห็นว่าจำเป็น, และขีดความสามารถของกำลังรวบรวม หนทางปฏิบัติเหล่านี้จะได้รับการทดสอบความถูกต้องเพิ่มเติม, โดยการวิเคราะห์ และการวาดภาพการรบ และการเปรียบเทียบ และสามารถลบออกได้ตลอดเวลาของกระบวนการนี้ หนทางปฏิบัติเหล่านี้ให้แนวความคิดและคำอธิบายภาพรวมเกี่ยวกับแนวความคิดในการปฏิบัติที่เป็นไปได้ เพื่อการดำเนินงานที่จะบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ

(๒) เวลาในการวางแผนที่มีอยู่ ถือเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม (JFC) ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาหนทางปฏิบัติในช่วงต้น เพื่อมุ่งเน้นไปที่ความพยายามที่ต้องการ ช่วยฝ่ายเสนาธิการในการพัฒนาหนทางปฏิบัติที่เหมาะสมมากที่สุด ควรมีมากกว่าหนึ่งหนทางปฏิบัติ ในการบรรลุภารกิจ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญกับข้อดี ข้อเสียของหนทางปฏิบัติที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาหนทางปฏิบัติ หลายครั้งอาจมีข้อจำกัดด้านเวลา, โดยปกติฝ่ายเสนาธิการพัฒนาหนทางปฏิบัติสองหรือสามหนทาง เพื่อมุ่งเน้นความพยายาม และให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรในสถานการณ์ที่เป็นไปได้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม หนทางปฏิบัติต้องมีสาระสำคัญแยกออกจากกันได้ ผู้บังคับบัญชาไม่ควรให้ฝ่ายเสนาธิการพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาใกล้เคียงกัน หรือเหมือนกัน การมีส่วนร่วมของผู้บังคับบัญชาในช่วงต้น กระบวนการออกแบบ

ทางยุทธการ สามารถช่วยให้มั่นใจได้ว่าจะมีการพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุด

(๓) สำหรับแต่ละหนทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาต้องมองเห็นการใช้งานทั้งหมดของผู้เข้าร่วมการปฏิบัติการ ในฐานะกองกำลังทหารสหรัฐฯ, กองกำลังหลายชาติ (MNFs) และหุ้นส่วนระหว่างองค์กร - คำนึงถึงข้อจำกัดทางด้านยุทธการ, ข้อพิจารณาด้านการเมือง, พื้นที่ปฏิบัติการ (OA), ทางเลือกโดยการป้องปรามที่อ่อนตัว (FDOs) ที่มีอยู่ และข้อสรุปที่ได้ถูกตั้งมาก่อนหน้านั้นในระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจ และคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา

(๔) ในระหว่างการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการจะพิจารณาความเป็นไปได้ทั้งหมดของหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม ตัวแสดงอื่น ๆ อาจสร้างเงื่อนไขที่ยุ้งยากที่ต้องนำมาพิจารณาในระหว่างการพัฒนาหนทางปฏิบัติ หากเป็นไปได้ต้องพิจารณาหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้น และท้าทายความสำเร็จของผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ

(๕) แต่ละหนทางปฏิบัติ โดยทั่วไปจะเป็นแนวความคิดการปฏิบัติ ลักษณะอธิบาย และประกอบด้วยโครงร่างที่มีดังต่อไปนี้:

- (ก) วัตถุประสงค์
- (ข) กิจหลัก
- (ค) ความต้องการขีดความสามารถหลัก
- (ง) องค์กรเฉพาะกิจ
- (จ) ความพยายามสนับสนุน และความพยายามหลัก
- (ฉ) แนวความคิดในการดำรงความหนุ่นเนื่อง

(ข) แนวความคิดในการวางกำลัง
(ค) การสื่อสารทางยุทธศาสตร์สนับสนุนแก่นหลัก (themes)

(ฅ) การระบุงองหนุน

(ญ) การระบุงการกิจสนับสนุนระหว่างหน่วยงานที่ต้องการ

(๖) ทางเลือก ทางเลือกหรือหนทางปฏิบัติที่สามารถปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ทางเลือกและกลุ่มของตัวเลือก ประกอบด้วย แผนรอง (branches) ที่ปฏิบัติอย่างรวดเร็วตามเงื่อนไขที่เปลี่ยนไป ผ่านการทัพหรือการปฏิบัติการ แผนรอง (branches) ที่ครอบคลุม ควรทำให้ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการได้ตามลำดับหรือเป็นแผนลำดับถัดไปที่อาจใช้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จ หรือการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในเงื่อนไข หรือทิศทางทางยุทธศาสตร์ เป็นผลจากการหารือกับผู้บัญชาการระดับสูง, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และประธานาธิบดี ข้อมูลนี้จะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาปรับเปลี่ยนวิธีการได้อย่างรวดเร็ว ใช้ประโยชน์จากความสำเร็จตามลำดับและจังหวะการรบ ขณะที่ปฏิเสธการปฏิบัติกันกับฝ่ายตรงข้ามให้เป็นฝ่ายแก้ปัญหาการพัฒนาทางเลือกภายในหนทางปฏิบัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชาปรับเปลี่ยนได้ และสามารถสร้างความอ่อนตัวทางยุทธศาสตร์สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ/หรือประธานาธิบดี

(๗) หนทางปฏิบัติขั้นต้นจะต้องเรียบง่ายและสั้นแต่สมบูรณ์ หนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติ ควรมีชื่อที่สื่อความหมาย, ปัจจัยที่โดดเด่นของหนทางปฏิบัติอาจแนะนำชื่อที่มีอยู่ที่สามารถอธิบายโดยธรรมชาติของมันได้

ค. เทคนิคการพัฒนาหนทางปฏิบัติ และขั้นตอนการดำเนินงาน

(๑) ทบทวนข้อมูล ที่มีอยู่ในการวิเคราะห์ภารกิจและแนวความคิดในการปฏิบัติ (operational approach) ของผู้บังคับบัญชา, คำแนะนำในการวางแผน และเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา ฝ่ายเสนาธิการ ทุกคนต้องเข้าใจภารกิจและกิจ (task) ที่ต้องทำภายใต้เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา เพื่อที่จะบรรลุความสำเร็จของภารกิจ

(๒) กำหนดเทคนิคการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

(ก) การตัดสินใจครั้งแรกที่สำคัญในการพัฒนา หนทางปฏิบัติ คือการดำเนินการพัฒนาหนทางปฏิบัติแบบพร้อมกันหรือตามลำดับ แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อเสีย ประโยชน์ของการพัฒนาหนทางปฏิบัติแบบพร้อมกันคือ การประหยัดเวลา ข้อเสียของวิธีนี้คือ การประสานสอดคล้องของกลุ่มวางแผนร่วม (JPG) อาจหยุดชะงัก โดยการแยกกลุ่ม เพราะในแต่ละกลุ่มต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหน่วยรองครบถ้วนในการโต้เถียงหนทางปฏิบัติ ตามประสบการณ์และงานในหน้าที่ของแต่ละส่วนโดยตรง แนวทางการพัฒนา หนทางปฏิบัติพร้อมกันสามารถทำงานได้ แต่ข้อเสียดังกล่าวต้องได้รับการแก้ไข รวมทั้งความเสี่ยงบางอย่างที่ยอมรับได้ก่อนหน้า วิธีการที่แนะนำ ถ้าเวลาและทรัพยากรมีมากพอควรเป็นวิธีการตามลำดับขั้น

(ข) มีเทคนิคการวางแผนตามลำดับขั้นหลายรูปแบบ เพื่ออำนวยความสะดวกการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ทางเลือกหนึ่งคือ แนวทางทีละขั้นตอน (ดูรูปที่ ๔-๘) ซึ่งใช้เทคนิคการวางแผนย้อนหลัง (หรือที่เรียกว่าการวางแผนย้อนกลับ)

(๓) ทบทวนวัตถุประสงค์ทางยุทธการ และกิจ (task) และพัฒนาวิธีการ (Way) เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ นักวางแผนต้องทบทวน และปรับแต่งยุทธบริเวณ และวัตถุประสงค์การปฏิบัติการสนับสนุน จากงานแรกที่ทำในระหว่างการพัฒนาแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการ (operational approach) วัตถุประสงค์เหล่านี้กำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นในการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการและบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ระดับชาติ กิจ (task) ถูกกำหนดขอบเขตโดยแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS), การจัดลำดับที่ได้วางแผนเอาไว้ และการบูรณาการเข้าด้วยกันของทางอากาศ, ทางบก, ทางทะเล, ปฏิบัติการพิเศษและกองกำลังอวกาศ กิจ (task) มีการจัดลำดับความสำคัญ ระหว่างการพิจารณาวัตถุประสงค์ของข้าศึก และความต้องการที่จะได้รับประโยชน์

วิธีการทีละขั้น (Step-by-Step Approach) สำหรับการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ขั้นตอนการปฏิบัติ

๑. กำหนดจำนวนกำลังที่ต้องการในยุทธบริเวณที่จุดสิ้นสุดของการทัพ, อะไรคือสิ่งที่กองกำลังเหล่านั้นจะต้องทำ และวิธีการอย่างไรที่กองกำลังเหล่านั้นจะได้รับ การวางกำลังทางภูมิศาสตร์ ใช้การวิเคราะห์แบบหน่วยต่อกิจ (troop-to-task) วาดภาพร่างเพื่อช่วยให้เห็นภาพของกำลัง และที่ตั้งกำลัง
๒. มองไปที่ภาพร่าง และการทำงานย้อนหลัง, กำหนดวิธีที่ดีที่สุดในการนำกำลังเข้า วางในขั้นตอนที่ ๑ จากตำแหน่งที่ดีที่สุด ที่จุดสิ้นสุดของการทัพไปยังที่ตั้งฐานทัพ ในดินแดนของมิตรประเทศ ซึ่งจะช่วยในการกำหนดแผนพื้นฐานที่ต้องการ
๓. ใช้ภารกิจแฉ่งใหม่ (คำแฉ่งภารกิจ) เป็นแนวทางกำหนดกิจ (task) ที่กองกำลัง ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุ ระหว่างการเดินทางไปยังที่ตั้ง/ตำแหน่งที่จุดสิ้นสุด ของการทัพ วาดร่างแผนการเคลื่อนย้าย ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากองกำลังทำ ทุกอย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสั่งผู้บังคับบัญชาให้ทำ (ดูที่กิจเฉพาะ จากการวิเคราะห์ภารกิจ)
๔. กำหนดพื้นฐานที่จำเป็นในการวางกองกำลังในดินแดนของมิตรประเทศ และกิจ (task) ที่กองกำลังต้องบรรลุ เพื่อให้ได้ฐานทัพเหล่านั้น เขียนภาพร่างสิ่งนี้เป็นส่วน หนึ่งของแผนการวางกำลัง
๕. ตรวจสอบว่ากำลังที่ถูกวางแผนไว้เพียงพอที่จะบรรลุกิจ (task) ทั้งหมด ตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สั่งการโดยผู้บังคับบัญชาทำปรับกำลังให้พอดี กับกิจ (task) นี้ควรให้คำตอบสำหรับคำถามแรก
๖. เมื่อพิจารณากิจ (task) ที่ต้องทำแล้ว ให้กำหนดลำดับของกองกำลังที่ ควรจะนำไปใช้ในยุทธบริเวณ พิจารณาประเภทของกำลัง เช่น กำลังรบ (combat), กำลังป้องกัน (protection), การดำรงสภาพ หรือรักษาความหนุนเนื่องในการรบ (sustainment), ยุทธบริเวณที่สามารถใช้ได้ และการเปิดใช้ยุทธบริเวณนี้ควรให้ คำตอบสำหรับคำถามที่สอง
๗. ข้อมูลที่ถูกพัฒนาขึ้นในขณะนี้ควรตอบคำถามที่เหลือยู่เกี่ยวกับการใช้กำลัง, กิจหลัก และลำดับขั้น, การดำรงสภาพ และความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา

รูปที่ ๔-๘ วิธีการทีละขั้น (Step-by-Step Approach) สำหรับการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

(ก) ฝ่ายเสนาธิการควรวางแผนที่จะบรรลุเจตนารมณ์ของผู้บัญชาการระดับสูง ด้วยการทำความเข้าใจกับกิจสำคัญยิ่ง และความมุ่งหมายที่จำเป็น และมีส่วนช่วยให้ภารกิจของผู้บัญชาการระดับสูงประสบความสำเร็จ

(ข) ฝ่ายเสนาธิการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า หนทางปฏิบัติทั้งหมดที่ได้รับการพัฒนาจะเป็นไปตามคำสั่งภารกิจ และความมุ่งหมายของการปฏิบัติการ โดยการทบทวนกิจที่สำคัญยิ่งทั้งหมดระหว่างการพัฒนาการวิเคราะห์ภารกิจ จากนั้นควรจะพิจารณาวิธีการที่จะบรรลุกิจอื่น ๆ

(๔) เมื่อฝ่ายเสนาธิการได้เริ่มเห็นภาพ หนทางปฏิบัติขั้นต้น ควรดูว่าจะทำอะไรให้ประสานสอดคล้องได้ดีที่สุด (จัดเรียงตามเวลา, พื้นที่ และความมุ่งหมาย) การกระทำขององค์ประกอบทั้งหมดของกำลัง ฝ่ายเสนาธิการ ควรประมาณการ คาดการณ์ระยะเวลาที่คาดไว้ในการปฏิบัติการวิธีหนึ่งในการประสานสอดคล้อง คือ การใช้ขั้นการปฏิบัติในการถกแถลงก่อนล่วงหน้า ขั้นการปฏิบัติช่วยผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการมองเห็น และมองเห็นภาพการปฏิบัติการ หรือการทัพทั้งหมด และกำหนดความต้องการ ในแง่ของกำลัง, ทรัพยากร, พื้นที่, เวลา และความมุ่งหมาย นักวางแผนควรบูรณาการ และประสานสอดคล้อง ข้อกำหนดเหล่านี้โดยใช้พันธกิจร่วมของการบังคับบัญชา และการติดต่อสื่อสาร, การข่าวกรอง, การยิง, การเคลื่อนย้ายและการดำเนินกลยุทธ์, การพิทักษ์หน่วย และการดำรงสภาพ อย่างน้อยที่สุดนักวางแผนควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าการปฏิบัติการประสานสอดคล้องตอบคำถามต่อไปนี้:

(ก) ทำอย่างไรให้กองกำลังทางบก, กองกำลังทางทะเล, กองกำลังทางอากาศ และการปฏิบัติการพิเศษ (SOF) บูรณาการในพันธกิจร่วมเพื่อบรรลุกิจที่ได้รับมอบหมาย?

(ข) อะไรคือวิธีการหลัก การสนับสนุนที่อำนวยให้สามารถดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติหลักได้ครอบคลุมพื้นที่ปฏิบัติการ

(ค) กองกำลังร่วมสามารถประสานการปฏิบัติการข่าวสาร และการปฏิบัติการไซเบอร์สเปซ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการร่วมได้อย่างไร?

(๕) **หนทางปฏิบัติขั้นต้น** ตันควรมุ่งเน้นไปที่ **จุดศูนย์ดุล (COG) และจุดแตกหัก** ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการทบทวน และปรับแต่งการวิเคราะห์จุดศูนย์ดุล (COG) ที่เริ่มต้นขึ้นระหว่างภารกิจการวิเคราะห์บนพื้นฐานของข่าวกรองที่ได้รับการปรับปรุงผลผลิตของการเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) และประมาณการของฝ่ายเสนาธิการขั้นต้น การวิเคราะห์จุดศูนย์ดุล (COG) ของฝ่ายตรงข้าม และฝ่ายเรา, จุดอ่อนแอวิฤติ ถูกพิจารณาในการพัฒนาหนทางปฏิบัติเริ่มแรก การวิเคราะห์จุดศูนย์ดุล (COG) ช่วยผู้บังคับบัญชามองเห็นทิศทางของฝ่ายตรงข้าม และเปรียบเทียบจุดแข็งและจุดอ่อนของฝ่าย ขศ. กับฝ่ายเรา เมื่อมองไปที่จุดศูนย์ดุล (COG) ของฝ่ายเรา และจุดอ่อนแอวิฤติ ฝ่ายเสนาธิการจะเข้าใจขีดความสามารถของกองกำลังของตน และจุดอ่อนแอวิฤติ ซึ่งจะต้องมีการป้องกัน ข้อจำกัด ทรัพยากรในด้านการคุ้มครองอาจหมายถึงฝ่ายเสนาธิการไม่สามารถวางแผนการปกป้องทุกอย่างทุกขีดความสามารถได้ แต่จะจัดลำดับความสำคัญการป้องกันสำหรับขีดความสามารถวิฤติ และพัฒนาเทคนิคการป้องกันทับซ้อนกัน อัตรากำลัง

ของทรัพยากรหรือขีดความสามารถหนึ่ง ๆ อาจทำได้โดยให้การป้องกันจาก ความอ่อนแอของอีกอันหนึ่ง

(๖) **ระบุการเรียงลำดับ** (เกิดขึ้นพร้อมกัน, ตามลำดับหรือผสม) ของการดำเนินการสำหรับแต่ละหนทางปฏิบัติ พิจารณาการใช้เครื่องมือ ในการเอาชนะ และสร้างเสถียรภาพตามความเหมาะสม ตามผลกระทบที่ ต้องการ (และลดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์)

(๗) **ระบุความพยายามหลัก และความพยายามสนับสนุน**, ตามขั้นการปฏิบัติ ความมุ่งหมายของความพยายามเหล่านี้ และความ สัมพันธ์ที่สนับสนุน/รับการสนับสนุนที่สำคัญ ภายใต้ขั้นการปฏิบัติ

(๘) **ระบุกิจ และภารกิจในระดับหน่วยรอง** (ใคร, อะไร และ ที่ไหน) ที่จะบรรลุความมุ่งหมายที่ระบุไว้ในความพยายามหลัก และ ความพยายามสนับสนุน คิดถึงกิจของพันธมิตรร่วม และหน่วยรอง เช่น การเคลื่อนย้ายและการดำเนินกลยุทธ์, การข่าวกรอง, การยิง, การพิทักษ์ หน่วย, การดำรงสภาพ และการบังคับบัญชา และการติดต่อสื่อสาร แสดง ด้วยเครื่องมือควบคุมทางกายภาพเท่าที่สามารถทำได้ โดยเส้นปฏิบัติการ (LOO) จะช่วยในการระบุกิจเหล่านี้

(๙) **พัฒนารายการสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวสาร (IO)** เนื่องจากอาจมีการปฏิบัติการลงมือที่พลต่อการวางตำแหน่งของหน่วย นักวางแผนควรเข้าใจองค์ประกอบหลักของเรื่อง ก่อนที่จะพัฒนาหนทาง ปฏิบัติใด ๆ

(๑๐) องค์กรเฉพาะกิจ

(ก) ฝ่ายเสนาธิการ ควรพัฒนาโครงสร้างขององค์กรเฉพาะกิจ เพื่อปฏิบัติในหนทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการกำหนดความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชาที่เหมาะสมกับการกิจ

(ข) กำหนดความสัมพันธ์กับคำสั่งและตัวเลือกขององค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกองกำลังรบร่วม และกองบัญชาการขึ้นอยู่กับแนวความคิดการปฏิบัติการหรือการทัพ, ความซับซ้อน และระดับการควบคุมที่จำเป็น การสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวกับกองบัญชาการ รวมถึงการกำหนดประเภทของกองบัญชาการหน่วยรอง และการแบ่งมอบอำนาจให้แก่แต่ละส่วน ระบุความชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา เจตนาารมณ์ของผู้บังคับบัญชา ที่สนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจ และเอกภาพของความพยายาม ผู้บังคับบัญชามีอำนาจในการกำหนดประเภทของหน่วยรอง จากหลักนิยมต่าง ๆ รวมทั้งองค์ประกอบของเหล่าทัพ, องค์ประกอบทางพันธุกิจ และกองบัญชาการร่วมรอง โดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ของการบังคับบัญชาที่เลือก, เป็นความรับผิดชอบของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) เพื่อให้มั่นใจว่าความสัมพันธ์เหล่านี้เป็นที่เข้าใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของรองหน่วยทั้งหมด ต่อไปนี้เป็นข้อพิจารณาในการจัดตั้งองค์กรกองกำลังรบร่วม:

๑) กองกำลังรบร่วมจะได้รับการจัดโดยการผสมกันขององค์ประกอบของเหล่าทัพ และองค์ประกอบด้านพันธุกิจด้วยความรับผิดชอบของการปฏิบัติการ

๒) ฝ่ายเสนาธิการองค์ประกอบด้านพันธุกิจ ควรจะร่วมกับตัวแทนของเหล่าทัพในการให้สัดส่วนใกล้เคียงกัน ในการผสมเหล่าของหน่วยรอง ฝ่ายเสนาธิการเหล่านี้ควรรวมเป็นหน่วยองค์กร และได้รับการฝึกอบรมก่อนการใช้อำนาจให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะต้องมีการวางแผนขั้นสูง

๓) ผู้บังคับบัญชาอาจสร้างความสัมพันธ์ทางการสนับสนุนระหว่างองค์ประกอบ (ส่วนเหล่าทัพ) เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน

๔) ผู้บังคับบัญชากำหนดอำนาจและความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา องค์ประกอบส่วนพันธุกิจบนพื้นฐานแนวความคิดการปฏิบัติทางยุทธศาสตร์ และอาจเปลี่ยนแปลงอำนาจของตนเอง และความรับผิดชอบในระหว่างการปฏิบัติ

๕) ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณา ร่วม และการกระจายอำนาจอย่างสมดุล

๖) การเปลี่ยนแปลงหลัก ในองค์กรกำลังรวบรวมตามปกติแล้วจะดำเนินการเปลี่ยนแปลงตามขั้นการปฏิบัติ

(๑๑) แนวความคิดในการดำรงสภาพ ไม่มีหนทางปฏิบัติที่สมบูรณ์โดยปราศจากแผน ที่จะดำรงสภาพไว้ให้ถูกต้อง แนวความคิดด้านการดำรงสภาพ และการบริการกำลังพล ไม่ใช่แค่เพียงการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพันธุกิจด้านการส่งกำลังต่าง ๆ แต่เป็นความจำเป็นต้องระบุมความต้องการสำหรับประเภทสิ่งอุปกรณ์, การแจกจ่าย, การขนส่ง และแผนการจำหน่าย เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของผู้บังคับบัญชา และการจัด

ขีดความสามารถ และทรัพยากรให้เป็นไปตามแผนการทัพในยุทธบริเวณ โดยรวม หรือแนวความคิดในการดำรงสภาพ จะมุ่งเน้นกองกำลังและ ทรัพยากร เครื่องมือทางยุทธศาสตร์ ให้สามารถใช้ได้ในเวลาที่กำหนด และจัดวางในตำแหน่งด้านการปฏิบัติการแตกหัก เพื่อรักษาความหนูนเนื่อง ไว้อย่างเหนียวแน่นสำหรับการรบรวม, เหล่าทัพเดียว, และสนับสนุน ความสัมพันธ์ของกองกำลังร่วมกับหน่วยสนับสนุนการรบ, องค์กระระหว่าง ประเทศ, ระหว่างหน่วยงาน, องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ หรือองค์กระระหว่างประเทศ

(๑๒) แนวความคิดในการวางกำลัง หนทางปฏิบัติต้อง พิจารณาแนวความคิดในการวางกำลัง เพื่ออธิบายการเคลื่อนย้ายของ กองกำลังเข้าสู่ยุทธบริเวณ ไม่มีทางใดที่จะกำหนดได้ความเป็นไปได้ของ หนทางปฏิบัติโดยไม่รวมถึงแนวความคิดในการวางกำลัง ในขณะที่ รายละเอียดแนวความคิดในการวางกำลัง จะได้รับการพัฒนาในระหว่าง การทำแผน ประสานสอดคล้อง, ความเพียงพอของแนวคิดจำเป็นต้อง อธิบายไว้ในหนทางปฏิบัติ เพื่อให้เห็นภาพถึงกำลังรบที่เกิดขึ้น, ความ ต้องการในการดำรงสภาพ และข้อพิจารณาทางทหาร - การเมือง

(๑๓) การระบุพื้นที่ปฏิบัติการ

(ก) พื้นที่ปฏิบัติการ (OA) ได้รับการรับรองโดยเอกสาร ที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย/ทางการเมือง มันจะให้ความยืดหยุ่น/ตัวเลือก และ/หรือข้อจำกัดของผู้บังคับบัญชา พื้นที่ปฏิบัติการ (OA) ต้องกำหนดไว้ อย่างแน่นอนเพราะพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจงจะส่งผลกระทบต่อ ปัจจัยด้านการวางแผน เช่น การวางฐานทัพ, การบินผ่าน และการดำรงสภาพ

(ข) พื้นที่ปฏิบัติการ (OA) รวมถึง, แต่ไม่จำกัดเฉพาะ คำอธิบาย เช่น พื้นที่รับผิดชอบ (AOR), ยุทธบริเวณสงคราม, ยุทธบริเวณปฏิบัติการ, พื้นที่ปฏิบัติการร่วม (JOA), พื้นที่เป้าหมายการยุทธ์สะเทินน้ำสะเทินบก, พื้นที่ปฏิบัติการพิเศษร่วมและพื้นที่ปฏิบัติการ ยกเว้นพื้นที่รับผิดชอบ (AOR) ที่ได้รับมอบหมายในแผนบัญชาการรวม (UCP), ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ (GCC) และผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) หน่วยรองจะกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการ (OA) ขนาดเล็กขึ้นชั่วคราว พื้นที่ปฏิบัติการ (OA) มีมิติทางกายภาพที่ประกอบด้วยการรวมกันของพื้นที่ทางอากาศ, ทางพื้นดินและทางทะเล ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) กำหนดพื้นที่เหล่านี้ด้วยขอบเขตทางภูมิศาสตร์ซึ่งอำนวยความสะดวกในการประสานงาน บุคลากรและไม่มี ความขัดแย้งของการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์ประกอบกำลังรบร่วมและกองบัญชาการที่สนับสนุน ขนาดของพื้นที่ปฏิบัติการ (OA) เหล่านี้ และประเภทของกองกำลังที่ใช้ภายในพวกเขาขึ้นอยู่กับขอบเขตและลักษณะของวิกฤติ และระยะเวลาที่คาดการณ์ของการปฏิบัติการ

ดู JP 3-0, Joint Operations สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพื้นที่ปฏิบัติการ (OA)

(๑๔) พัฒนาภาพร่าง หนทางปฏิบัติ และข้อความอธิบาย
เริ่มแรก แต่ละหนทางปฏิบัติ เบื้องต้นควรตอบคำถามต่อไปนี้:

(ก) ใคร (ชนิดของกองกำลัง) จะดำเนินการ กิจที่ได้รับมอบ?

(ข) อะไรคือกิจ?

(ค) กิจ จะเกิดขึ้นที่ไหน? (เริ่มเพิ่มมาตรการควบคุมทางกายภาพ เช่น พื้นที่ปฏิบัติการ, พื้นที่เป้าหมายการยุทธ์สะเทินน้ำสะเทินบก)

(ง) กิจ จะเริ่มเมื่อไหร่?

(จ) ทำอย่างไร (แต่ไม่แย่งชิงสิทธิพิเศษของส่วนประกอบ) ผู้บังคับบัญชาควรให้ “ทิศทางการปฏิบัติงาน” เพื่อให้ส่วนประกอบสามารถบรรลุ “การปฏิบัติการทางยุทธวิธี”

(ฉ) ทำไม (สำหรับความมุ่งหมาย) แต่ละกองกำลังจะดำเนินการเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหรือไม่?

(ช) พัฒนาแนวคิดการสนับสนุน ข่วกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) เริ่มต้น

(๑๕) ทดสอบความถูกต้องของหนทางปฏิบัติเบื้องต้นในแต่ละครั้ง หนทางปฏิบัติทั้งหมดที่เลือกเพื่อการวิเคราะห์ต้องมีผลบังคับใช้และฝ่ายเสนาริการควรปฏิเสธหนทางปฏิบัติเบื้องต้นซึ่งไม่ตรงกับหัวข้อตามเกณฑ์ความถูกต้อง: (เพียงพอ, ไปไม่ได้, ยอมรับได้)

(ก) เพียงพอ (Adequate) สามารถบรรลุภารกิจภายใต้คำแนะนำของผู้บังคับบัญชา การทดสอบเบื้องต้นประกอบด้วย:

๑) หป. บรรลุภารกิจหรือไม่?

๒) หป. เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาหรือไม่?

๓) หป. บรรลุทุกกิจสำคัญทั้งหมดหรือไม่?

๔) หป. เป็นไปตามเงื่อนไขสำหรับผลลัพธ์สุดท้ายหรือไม่?

๕) หป. ผ่านการพิจารณาจุดศูนย์ดุล (COGs) ของฝ่ายตรงข้าม และฝ่ายเราหรือไม่?

(ข) เป็นไปได้ (Feasible) - สามารถบรรลุภารกิจภายในระยะเวลา, พื้นที่ และข้อจำกัดด้านทรัพยากร

๑) ผู้บังคับบัญชาที่มีโครงสร้างกำลัง และทรัพยากรที่ถูกเคลื่อนย้าย (เครื่องมือ) ที่จะปฏิบัติการหรือไม่, หนทางปฏิบัติเป็นไปได้ ถ้าสามารถปฏิบัติการด้วยกองกำลังรบ, การสนับสนุน และเทคโนโลยีที่มีอยู่ ภายในข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และต่อสู้กับการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม

๒) แม้ว่ากระบวนการนี้จะเกิดขึ้นระหว่างการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ และการทดสอบเป็นเวลาเริ่มต้น อาจเป็นไปได้ที่จะประกาศหนทางปฏิบัติเป็นไปได้ (ตัวอย่างเช่น ทรัพยากรเห็นได้ชัดว่าไม่เพียงพอ) อย่างไรก็ตาม อาจเป็นไปได้ที่จะเติมสิ่งที่ขาดแคลน โดยการร้องขอการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาหรือจากเครื่องมืออื่น ๆ

(ค) ยอมรับได้ (Acceptable) - ต้องสมดุลค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงด้วยความได้เปรียบที่ได้รับ

๑) หป. มีความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับได้หรือไม่? (คําค่าการใช้จ่ายหรือไม่?) หนทางปฏิบัติถือเป็นที่ยอมรับได้ หากผลการประเมินแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงพื้นฐานของการทดสอบนี้ ประกอบด้วย การประมาณการของการสูญเสียของฝ่ายเราในกองกำลังรบ, เวลา, ตำแหน่ง และโอกาส

๒) หป. คำนึงถึงข้อจำกัดของผู้บังคับบัญชา (ต้องทำ, ไม่สามารถทำ, ข้อจำกัดทางกายภาพอื่น ๆ) หรือไม่?

๓) การยอมรับจะพิจารณาจากมุมมองของผู้บังคับบัญชาด้วยทบทวนวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์

๔) หนทางปฏิบัติสอดคล้องกับข้อจำกัดภายนอก โดยเฉพาะกฎของการปะทะ (ROE) หรือไม่? นี่ต้องมีการมองเห็นการดำเนินการของหนทางปฏิบัติ ต่อสู้เผชิญกับแต่ละขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม แม้ว่านี่กระบวนการเกิดขึ้นระหว่างการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ และการทดสอบในขณะนี้ เป็นเบื้องต้นอาจเป็นไปได้เป็นไปได้ที่จะประกาศว่า หนทางปฏิบัติไม่สามารถยอมรับได้หาก ไม่เป็นไปตามคำจำกัดความของผู้บังคับบัญชาในเรื่องของความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(ง) ไม่สามารถแยกแยะได้ (Distinguishable) - ต้องแตกต่างจากหนทางปฏิบัติอื่น ๆ อย่างเพียงพอตามหัวข้อต่อไปนี้:

๑) การโฟกัสหรือทิศทางของความพยายามหลัก

๒) รูปแบบของการดำเนินกลยุทธ์ (ทางบก, ทางอากาศ, ทางทะเล และการปฏิบัติการพิเศษ)

๓) การดำเนินกลยุทธ์แบบเรียงลำดับ (Sequential) และแบบทับซ้อนกัน (simultaneous)

๔) กลไกหลักในการบรรลุภารกิจ

๕) หน่วยองค์กรเฉพาะกิจ

๖) การใช้กองหนุน

(จ) มีความสมบูรณ์ (Complete) สามารถตอบคำถาม ใคร (Who), อะไร (What), ที่ไหน (Where), เมื่อไร (When), อย่างไร (How), และทำไม (Why) หรือไม่? ต้องรวมเข้าไว้ด้วยกัน

๑) วัตถุประสงค์ (รวมไปถึงผลกระทบที่ต้องการ)

๒) ความต้องการกำลังรบหลัก

๓) แนวความคิดในการวางกำลัง, ใช้กำลัง และ ดำรงสภาพ

๔) การประมาณการเวลาสำหรับการบรรลุ วัตถุประสงค์

๕) ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และเกณฑ์ความสำเร็จ

(๑๖) บรรยายสรุป การพัฒนาหนทางปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา (ดูรูปที่ ๔-๙) ให้ลำดับเนื้อหาที่แนะนำ

(๑๗) ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ให้คำแนะนำ หนทางปฏิบัติ

(ก) ทบทวน และอนุมัติหนทางปฏิบัติเพื่อการวิเคราะห์ต่อไป

(ข) การแก้ไขหนทางปฏิบัติโดยตรง, การผสมรวมกัน ของหนทางปฏิบัติ หรือการพัฒนาหนทางปฏิบัติเพิ่มเติม

(ค) กำหนดลำดับความสำคัญโดยตรงสำหรับหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามที่จะใช้ในการวาดภาพการรบของหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา

(๑๘) ดำเนินขั้นตอนประมาณการของฝ่ายเสนาธิการอย่างต่อเนื่อง เพื่อชี้ความสามารถในการสนับสนุนของแต่ละหนทางปฏิบัติ

(๑๙) ดำเนินการวางแผนแบบคู่ขนานตามแนวตั้ง และแนวนอน

(ก) อภิปรายเกี่ยวกับการวางแผนของฝ่ายเสนาธิการในเรื่องเดียวกัน ที่มีทั้งฝ่ายเสนาธิการของหน่วยรอง และของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC)

(ข) ประสานงานการวางแผนกับฝ่ายเสนาธิการจากพื้นที่ทางพันธุกิจอื่น ๆ

(ค) อนุญาตการปรับแผนเนื่องจากรายละเอียดเพิ่มเติมที่ได้รับจากหน่วยเหนือและหน่วยข้างเคียง และอนุญาตให้หน่วยระดับที่ต่ำกว่าเริ่มต้นการวางแผน และสร้างคำถาม (เช่น คำขอข้อมูล)

ง. คำแนะนำในการวางแผน

(๑) คำแนะนำในการวางแผน ระบุความรับผิดชอบในการวางแผนสำหรับการพัฒนาแผนกำลังรบร่วม ให้คำแนะนำและข้อกำหนดแก่ฝ่ายเสนาธิการ และผู้บังคับบัญชาหน่วยรองที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการประสานงานเพื่อการพัฒนาแผน ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) สื่อสารแนวทางการวางแผนเบื้องต้นแก่ฝ่ายเสนาธิการ, ผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง, ผู้บังคับบัญชาที่สนับสนุนด้วยการพิมพ์เผยแพร่คำแนะนำในการวางแผน เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนเข้าใจเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา และเพื่อให้บรรลุเอกภาพของความพยายาม

ตัวอย่างการบรรยายสรุปการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

- กรมยุทธการฝ่ายเสนาธิการร่วม (สธร.๓)/กรมวางแผนฝ่ายเสนาธิการร่วม (สธร.๕)
 - ✓ บริบท/ภูมิหลัง (คือ เส้นทางไปสู่สงคราม)
 - ✓ การเริ่มต้น - ทบทวนแนวทางสำหรับการเริ่มต้น
 - ✓ แนวทางยุทธศาสตร์ - กิจการวางแผนที่ได้กำหนดให้แก่ผู้บังคับบัญชาที่รับการสนับสนุน, กำลัง/ทรัพยากรที่ได้รับจัดสรร (Apportion), แนวทางในการวางแผน, ที่ได้รับการทำให้เป็นปัจจุบัน, ข้อตกลงการป้องกัน, แผนการทัพภาคพื้น, แนวทางสำหรับการใช้กำลัง/แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม
 - ✓ กำลังที่ได้รับการจัดสรร/บรรจุมอบ (Assign)
- กรมข่าวกรองฝ่ายเสนาธิการร่วม (สธร.๒)
 - ✓ การเตรียมข่าวกรองร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธวิธี
 - ✓ หนทางปฏิบัติของข้าศึก - อันตรายมากที่สุด, น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด, จุดแข็งและจุดอ่อน
- สธร.๓/สธร.๕
 - ✓ ทำข้อเท็จจริงและสมมุติฐานให้เป็นปัจจุบัน
 - ✓ คำแถลงภารกิจ
 - ✓ เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา (ความมุ่งประสงค์, วิธีการ, ภาวะสุดท้าย)
 - ✓ ภาวะสุดท้าย : การเมือง/การทหาร
 - เกณฑ์การยุติ
 - ✓ ผลการวิเคราะห์จุดศูนย์กลาง : ปัจจัยวิกฤติ, ทางยุทธศาสตร์/ทางยุทธวิธี
 - ✓ ภาพสังเขปพื้นที่ปฏิบัติการร่วม (Joint Operations Area)/ยุทธบริเวณ (Theater of Operation)/เขตหลัง (Communication Zone)
 - ✓ ขั้นตอนปฏิบัติ กิจกรรมการปรับแต่งที่เสนอแนะ (สำหรับแผนการทัพภาคพื้นปัจจุบัน)

รูปที่ ๔-๙ ตัวอย่างการบรรยายสรุปการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

- ✓ ทางเลือกการป้องกันที่อ่อนตัวพร้อมกับผลที่ปรารถนา
- ✓ ภาพสังเขปและคำแถลงตามขั้นการปฏิบัติสำหรับแต่ละขั้นการปฏิบัติ
 - การจัดเฉพาะกิจ
 - การมอบกิจให้ส่วนกำลัง
 - ระยะเวลา
 - การบังคับ และควบคุมตามขั้นการปฏิบัติที่เสนอแนะ
 - เส้นการปฏิบัติการ/เส้นความพยายาม
 - ประมาณการ และความเป็นไปได้ทางการส่งกำลังบำรุง
 - ความเสี่ยงของหนทางปฏิบัติ
- ✓ ความแตกต่างโดยสรุปของหนทางปฏิบัติ
- ✓ ความเร่งด่วนของหนทางปฏิบัติสำหรับการวิเคราะห์
- แนวทางของผู้บังคับบัญชา

รูปที่ ๔-๙ ตัวอย่างการบรรยายสรุปการพัฒนาหนทางปฏิบัติ (ต่อ)

(๒) โดยทั่วไป สรร.๕ จะประสานงานการปฏิบัติงานของฝ่ายเสนาธิการ เพื่อวางแผนประณีต และ สรร.๓ ประสานงานการปฏิบัติงานของฝ่ายเสนาธิการ สำหรับการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ (CAP) ฝ่ายเสนาธิการ สรร.๕ ได้รับคำแนะนำเบื้องต้นจากผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และรวมข้อมูลดังกล่าวกับข้อมูลที่ได้จากประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ ครั้งแรก ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC), ผ่านทาง สรร.๕, อาจประชุมวางแผนเบื้องต้น สำหรับสมาชิกกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม (JPEC) ที่จะเข้าร่วมแผน นี่เป็นโอกาสสำหรับตัวแทนที่ได้พบปะหน้าในการประชุม ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และสมาชิกที่ได้รับการคัดเลือกของฝ่ายเสนาธิการ บรรยายสรุปผู้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ ๆ ของแผนและอาจเรียกร้องปฏิกิริยาเริ่มแรกของพวกเขา สามารถหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลครั้งแรกนี้

๖. การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ

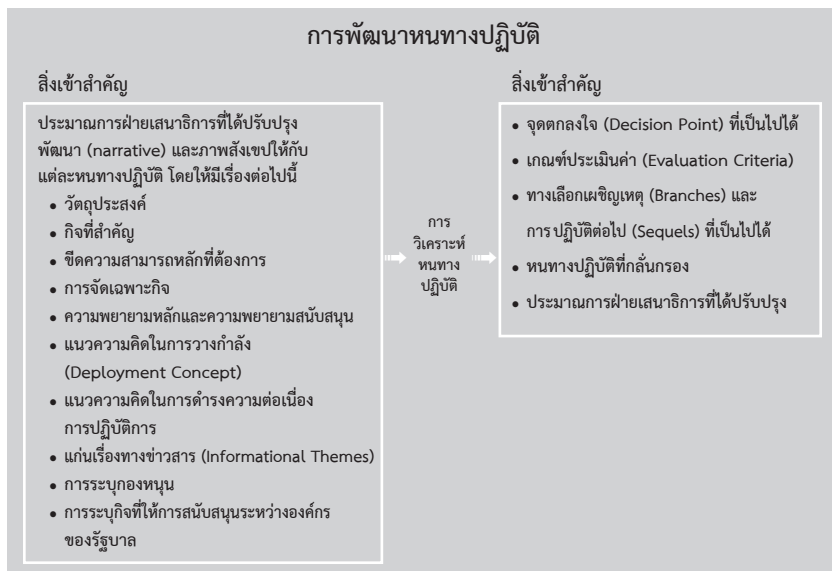
ก. บทนำ

(๑) การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ เป็นกระบวนการในการตรวจสอบหนทางปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดเพื่อเปิดเผยรายละเอียดที่จะช่วยให้ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการสามารถระบุหนทางปฏิบัติที่แน่นอนและเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติเหล่านี้ได้ การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ ระบุข้อดีและข้อเสียของแต่ละหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติเบื้องต้นแต่ละครั้ง แยกตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา ในขณะที่ต้องใช้เวลามาก การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติควรตอบคำถามหลัก ๒ ข้อ คือ **หนทางปฏิบัติเป็นไปได้หรือไม่? และมันเป็นที่ยอมรับหรือไม่?**

(๒) การวาดภาพการรบ (War gaming) เป็นวิธีการหลักในการวิเคราะห์นี้ การวาดภาพการรบ เป็นความพยายามที่ใส่ใจในการมองเห็นการเคลื่อนไหวไปสู่การปฏิบัติการ, ได้มองเห็นจุดแข็งและจุดอ่อนของกองกำลังร่วม, ชัดความสามารถของฝ่ายตรงข้ามและหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้, พื้นที่ปฏิบัติการ และมุมมองอื่น ๆ ของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ แต่ละเหตุการณ์ที่สำคัญภายในหนทางปฏิบัติที่เสนอควรมีการวาดภาพการรบ ขึ้นอยู่กับเวลาที่มีโดยการปฏิบัติ, การตอบโต้, การต่อต้านการตอบโต้ของฝ่ายเราและ/หรือฝ่ายตรงข้าม วิธีการวาดภาพการรบขั้นพื้นฐาน (ปรับเปลี่ยนเพื่อให้พอดีกับเฉพาะภารกิจและสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ) สามารถนำไปใช้กับการปฏิบัติการที่ไม่ใช่การรบได้เหมือนกับการปฏิบัติการรบ

(๓) การวาดภาพการรบของหนทางปฏิบัติ ช่วยให้ผู้บังคับบัญชา, ฝ่ายเสนาธิการและผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง และฝ่ายเสนาธิการของตนได้รับความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา และของฝ่ายตรงข้าม ความเข้าใจร่วมกันนี้ช่วยให้พวกเขาสามารถกำหนดข้อดีและข้อเสียของแต่ละหนทางปฏิบัติ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเปรียบเทียบและการอนุมัติของผู้บังคับบัญชา การวาดภาพการรบของหนทางปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการประเมินรายละเอียดของหนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติเนื่องจากเกี่ยวข้องกับฝ่ายตรงข้าม และสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ หนทางปฏิบัติของฝ่ายเราแต่ละหนทางปฏิบัติจะวาดภาพการรบ ต่อสู้เผชิญกับหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามที่ถูกเลือก

(๔) การวาดภาพการรบ ช่วยกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อให้ฝ่ายเสนาธิการสามารถรับแนวคิด และข้อมูลเชิงลึกที่อาจไม่เกิดขึ้น ขั้นตอนนี้จะไฮไลต์กิจที่ดูเหมือนจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงาน และให้ความคุ้นเคยกับการเรียนรู้ ความเป็นไปได้ในระดับยุทธการ ที่อาจเป็นไปได้ยากที่จะบรรลุวัตถุประสงค์, การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติแบบเบื้องต้นเป็นเรื่องยากแม้ว่าจะไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาก็ตาม ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาแต่ละหนทางปฏิบัติเบื้องต้นกับหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นอันตรายมากที่สุด (หรือวัตถุประสงค์ที่ยากที่สุดในการปฏิบัติการที่ไม่ใช่การรบ) ซึ่งระบุผ่านกระบวนการ การเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) (รูปที่ ๔-๑๐) แสดงสิ่งนำเข้าและสิ่งนำออกที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ

รูปที่ ๔-๑๐ การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ

ข. กระบวนการการวาดภาพการรบ และการวิเคราะห์

(๑) กระบวนการการวาดภาพการรบ และการวิเคราะห์สามารถทำได้ง่ายเพียงแค่ความพยายามในการบรรยายโดยละเอียดซึ่งอธิบาย การปฏิบัติ, การตอบโต้, การต่อต้านการตอบโต้, ทรัพยากร และเวลาที่ใช้ เทคนิคที่ครอบคลุม และมีความเข้าใจมากคือ เทคนิค “sketch-note” ซึ่งจะเพิ่มภาพร่างการปฏิบัติการ และบันทึกย่อลงในกระบวนการเล่าเรื่องเพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนขึ้น รูปแบบที่ซับซ้อนที่สุดของการวาดภาพการรบ คือการจำลองยุทธ์ และการจำลองโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย

(๒) หัวใจของกระบวนการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาคือ การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติหลายหนทางปฏิบัติ ในระหว่างการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ฝ่ายเสนารธิการอาจพิจารณาคัดค้านหนทางปฏิบัติ

โดยอาศัยขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม, วัตถุประสงค์, การประมาณ
เจตนาารมณ์ของฝ่ายตรงข้าม และบูรณาการโดยตัวแสดงคนอื่น ๆ (เป็น
กลาง, ฝ่ายตรงข้ามอื่น ๆ และแม้แต่การกระทำของฝ่ายเราที่ไม่เป็นที่พอใจ)
ที่ทำหยาความสำเร็จในการบรรลุผลลัพธ์สุดท้าย ฝ่ายเสนาธิการจึงพัฒนา
หนทางปฏิบัติของฝ่ายเราตามภารกิจและขีดความสามารถของกองกำลัง
รบรวม ในขั้นตอนการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ และการวาดภาพการรบ
ฝ่ายเสนาธิการจะวิเคราะห์ผลกระทบ (effect) ที่เป็นไปได้ของแต่ละหนทาง
ปฏิบัติที่ตรงข้าม ที่จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในแต่ละหนทางปฏิบัติ
ของฝ่ายเรา จุดมุ่งหมายคือ การพัฒนาพื้นฐานที่ดีในการพิจารณาความเป็น
ไปได้และการยอมรับของหนทางปฏิบัติ การวิเคราะห์ยังช่วยให้ฝ่าย
เสนาธิการฝ่ายวางแผนมีการปรับปรุงแผนดียิ่งขึ้น และมีความเข้าใจเกี่ยวกับ
หนทางปฏิบัติ และความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ
ของฝ่ายเราควรระบุหนทางปฏิบัติของฝ่ายเราที่ดีที่สุดในการปฏิบัติภารกิจ
ในขณะที่การกำหนดตำแหน่งของกองกำลังที่ดีที่สุดสำหรับการปฏิบัติการ
ในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการให้:

(ก) กำหนดวิธีการอย่างไรที่จะเพิ่มอำนาจกำลังรบสูงสุด
เมื่อต่อสู้เผชิญหน้ากับฝ่ายตรงข้ามในขณะที่ปกป้องกองกำลังของฝ่ายเรา
และลดความเสียหายที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

(ข) มีการมองภาพที่เหมือนกันของการปฏิบัติการเท่าที่
เป็นไปได้

(ค) คาดการณ์เหตุการณ์ในสภาพแวดล้อมทางยุทธการ
และตัวเลือกในการปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้น

(ง) กำหนดเงื่อนไขและทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จในขณะที่ยังระบุช่องว่าง และรอยต่อ

(จ) กำหนดเวลา และสถานที่ที่จะใช้ขีดความสามารถของกำลังรบ

(ฉ) โฟกัสการกำหนดความต้องการในการรวบรวมข่าวกรอง

(ช) กำหนดหนทางปฏิบัติที่อ่อนตัวมากที่สุด

(ซ) ระบุจุดแตกหักที่อาจจะเกิดขึ้น

(ณ) กำหนดเลือกหน่วยองค์กรเฉพาะกิจ

(ญ) พัฒนาข้อมูลสำหรับใช้ในตารางเมทริกซ์ ประสานสอดคล้อง หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง

(ณ) ระบุแผนกิ่งก้านสาขา (branches) และแผนตามลำดับขั้น (sequels) ที่อาจเกิดขึ้น

(ด) ระบุเป้าหมายมีค่าสูง

(ต) ประเมินค่าความเสี่ยง

(ถ) กำหนดข้อดี ข้อเสียของหนทางปฏิบัติ

(ท) เสนอแนะความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs)

(๓) การวาดภาพการรบ เป็นกระบวนการที่มีระเบียบวินัย พร้อมด้วยกฎและขั้นตอนที่พยายามจะให้เห็นภาพการไหลของการปฏิบัติการ กระบวนการพิจารณาข้อเสนอแนะของฝ่ายเรา ทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน ทรัพยากรของฝ่ายตรงข้าม และหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม น่าจะเป็น

ไปได้มากที่สุด และลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพมันขึ้นอยู่กับหลักนิยมนร่วม, การตัดสินใจทางยุทธวิธี และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จะมุ่งเน้นความสนใจของฝ่ายเสนาธิการ ในแต่ละขั้นตอนของการปฏิบัติการ ในลำดับตรรกะ เป็นกระบวนการที่ทำซ้ำ ก็คือ การปฏิบัติ, การตอบโต้ และการต่อต้านการตอบโต้ การวาดภาพการรบ ช่วยกระตุ้นความคิด และให้ข้อมูลเชิงลึกที่อาจไม่ได้ถูกค้นพบ ซึ่งเน้นกิจที่สำคัญและให้ความสำคัญกับความเป็นไปได้ในการปฏิบัติการที่เป็นอย่างอื่นยากที่จะบรรลุ การวาดภาพการรบเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการวางแผน และควรจัดสรรเวลาให้มากขึ้นกว่าขั้นตอนอื่น ๆ **หนทางปฏิบัติ แต่ละหนทางปฏิบัติ ที่เก็บไว้อย่างน้อยที่สุดควรมีหนทางปฏิบัติฝ่ายตรงข้ามที่เป็นไปได้มากที่สุด และมีอันตรายมากที่สุด**

(๔) ในระหว่างการวาดภาพการรบ ฝ่ายเสนาธิการจะใช้คำแถลงหนทางปฏิบัติ และเริ่มเพิ่มรายละเอียดให้กับแนวความคิด ในขณะที่พิจารณาจุดแข็งหรือจุดอ่อนของหนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติการวาดภาพการรบ ทดสอบหนทางปฏิบัติ และสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถใช้เพื่อปรับปรุงหนทางปฏิบัติที่พัฒนาขึ้น ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการ (และผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการ หน่วยรอง หากมีการดำเนินการสงครามร่วมกัน) อาจเปลี่ยนหนทางปฏิบัติที่มีอยู่ หรือพัฒนาหนทางปฏิบัติใหม่หลังจากการระบุเหตุการณ์ที่สำคัญที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้, กิจ, ความต้องการหรือปัญหา

(๕) สำหรับการวาดภาพการรบที่มีประสิทธิภาพ ผู้บังคับบัญชาควรระบุว่าในด้านใดของหนทางปฏิบัติควรได้รับการตรวจสอบ และทดสอบคำแนะนำ การวาดภาพการรบ อาจรวมถึงรายการของหนทางปฏิบัติของ

ฝ่ายเราที่ถูกวาดภาพการรบต่อสู้เผชิญหน้ากับหนทางปฏิบัติของภัยคุกคาม โดยเฉพาะ (ตัวอย่างเช่น หนทางปฏิบัติที่ ๑ ต่อสู้เผชิญหน้ากับหนทางปฏิบัติฝ่ายตรงข้ามที่เป็นไปได้มากที่สุดและมีอันตรายมากที่สุด) เส้นชั้นเวลาสำหรับขั้นตอนหรือขั้นของการปฏิบัติการ รายการเหตุการณ์ที่วิกฤต และระดับรายละเอียด (กล่าวคือหน่วยต่ำลงไปสองระดับ)

(๖) **ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ** เกณฑ์การประเมินและเหตุการณ์สำคัญที่ทราบเป็นข้อควรพิจารณาที่สำคัญมากสองข้อเมื่อการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติเริ่มต้นขึ้น

(ก) ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการจะใช้เกณฑ์การประเมินผลระหว่างการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติมาเปรียบเทียบ (JOPP ขั้นตอนที่ ๕) เพื่อจุดประสงค์ในการเลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการ พิจารณาเกณฑ์การประเมินค่าต่าง ๆ ในระหว่างการวาดภาพการรบ และเลือกที่ฝ่ายเสนาธิการ จะใช้ในการเปรียบเทียบค่าหนทางปฏิบัติเพื่อประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของข้อสอบหนทางปฏิบัติ เทียบกับหนทางปฏิบัติอื่น ๆ ตามการวาดภาพการรบ เกณฑ์การประเมินเหล่านี้ช่วยในการกำหนดเป้าหมายในการวาดภาพการรบ และให้กรอบสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยฝ่ายเสนาธิการ เกณฑ์เหล่านี้คือด้านต่าง ๆ ของสถานการณ์ (หรือปัจจัยที่กำหนดโดยภายนอก) ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรต่อความสำเร็จของภารกิจ (ดูรูปที่ ๔-๑๑) แสดงตัวอย่างของเกณฑ์การประเมินค่าที่เป็นไปได้

(ข) เกณฑ์การประเมินเปลี่ยนจากภารกิจไปสู่ภารกิจ แม้ว่าเกณฑ์เหล่านี้จะใช้ในขั้นตอนต่อไป การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ (JOPP ขั้นตอนที่ ๖) จะเป็นประโยชน์ในช่วงการวาดภาพการรบ ขั้นตอน

สำหรับผู้เข้าร่วมทั้งหมดจะคุ้นเคยกับเกณฑ์เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกใดให้ หนทางปฏิบัติ ที่มีอิทธิพลต่อเกณฑ์จะถูกบันทึกเพื่อเปรียบเทียบในภายหลัง เกณฑ์อาจจะรวมถึงสิ่งที่ผู้บัญชาการต้องการ หากไม่ได้รับโดยตรงฝ่ายเสนาธิการสามารถได้มาจากคำแถลงเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา เกณฑ์การประเมินแต่ละเกณฑ์การประเมินต้องมีคำนิยามที่ชัดเจน การกำหนดเกณฑ์อย่างแม่นยำ และทำให้แน่ใจได้ว่าการแปลความหมายของแต่ละส่วนจะคงที่ต่อไปนี้เป็นแหล่งที่มาที่เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการพัฒนาเกณฑ์การประเมินค่าที่เป็นไปได้

๑) เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา และคำแนะนำ
ของผู้บังคับบัญชา

๒) ความสำเร็จของภารกิจ กับค่าใช้จ่ายที่ยอมรับได้

๓) หลักนิยมของการปฏิบัติการร่วม

๔) หลักนิยมที่เป็นพื้นฐาน สำหรับประเภทของการ
ปฏิบัติการที่ต้องดำเนินการ

๕) ระดับของความเสียหายที่ยังหลงเหลือในหนทาง
ปฏิบัติ

๖) ปัจจัยที่มีความสำคัญจำเป็นอย่างแน่นอน ที่มี
ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการ (ตัวอย่างเช่น ความจำเป็นสำหรับความเร็ว,
ความมั่นคงปลอดภัย)

๗) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพันธกิจของฝ่าย
เสนาธิการโดยเฉพาะ

๘) เครื่องมือของการออกแบบทางยุทธการ

๙) ปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรพิจารณา เช่น ข้อบังคับทาง การเมือง, ความเสี่ยง, ค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณ, ความอ่อนตัว, ความง่าย, การสร้างความประหลาดใจ, ความเร็ว, มวลกำลัง, การดำรงความหนูนื่อง, การบังคับบัญชา และการติดต่อสื่อสาร, โครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

เกณฑ์การประเมินค่าที่เป็นไปได้ (Potential Evaluation CriterisX

รูปที่ ๔-๑๑ เกณฑ์การประเมินค่าที่เป็นไปได้

(ค) ลงรายการเหตุการณ์สำคัญที่ทราบ สิ่งเหล่านี้เป็นกิจ สำคัญยิ่ง หรือเป็นชุดของกิจที่สำคัญ ซึ่งดำเนินการในช่วงเวลาที่ต้องมีการ วิเคราะห์อย่างละเอียด (เช่น ชุดของกิจ ส่วนประกอบที่ต้องทำใน D-day) การดำเนินการนี้อาจขยายเพื่อตรวจสอบกิจส่วนประกอบในขั้นของการ ปฏิบัติการ (เช่น ขั้นตอนการยึดรักษาสถานที่มั่น) หรือในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (C-day ไปยัง D-day) ฝ่ายเสนาธิการที่วางแผนอาจต้องการที่จุดนี้เพื่อระบุ

ด้วย จุดตัดสินใจ (การตัดสินใจเหล่านั้นในเวลา และสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาต้องทำเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินการ และการประสานสอดคล้องทรัพยากรอย่างทันทั่วทั้ง) จุดตัดสินใจเหล่านี้มักเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่สำคัญ (เช่น ความมุ่งมั่นของกองกำลังสำรอง JTF)

(๗) มีการตัดสินใจที่สำคัญสองประการก่อนที่การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติจะเริ่มขึ้น การตัดสินใจครั้งแรก คือการตัดสินใจว่าจะใช้การวาดภาพการรบประเภทใด การตัดสินใจนี้ควรขึ้นอยู่กับคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา, เวลาและทรัพยากรที่มีอยู่, ความเชี่ยวชาญของฝ่ายเสนาธิการ และความพร้อมใช้งานของแบบจำลองยุทธ์ ณ จุดนี้ในกระบวนการวางแผน อาจไม่มีขั้นตอนใดที่ได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับหนทางปฏิบัติ ก่อนสงคราม การสู้รบ, สงครามการสู้รบและหลังสงครามการสู้รบ อาจเป็นข้อพิจารณาเฉพาะที่จุดนี้ ขั้นตอนการปฏิบัติจะเกิดขึ้นภายหลังเมื่อผู้วางแผนวางแผนที่จะเริ่มต้นเลือกหนทางปฏิบัติ ที่เลือกไว้ในแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ การตัดสินใจครั้งที่สอง คือการจัดลำดับความสำคัญของหนทางปฏิบัติฝ่ายตรงข้าม ซึ่งการวาดภาพการรบจะถูกนำมาวิเคราะห์ในสถานการณ์ที่จำกัด เวลาอาจไม่สามารถวาดภาพการรบได้กับหนทางปฏิบัติทั้งหมด

ค. การดำเนินการวาดภาพการรบ

(๑) ขั้นตอนหลักคือ เตรียมความพร้อมสำหรับการวาดภาพการรบ ดำเนินการวาดภาพการรบ และประเมินผลลัพธ์ และเตรียมผลผลิต (ดูรูปที่ ๔-๑๒) แสดงตัวอย่างขั้นตอนของการวาดภาพการรบ

(๒) เตรียมวาดภาพการรบ

(ก) ทั้งสองรูปแบบของการวาดภาพการรบ จะใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (computer-assisted) และโดยใช้คู่มือ (manual) มีหลาย

รูปแบบของการจำลองยุทธ์ ส่วนใหญ่ต้องใช้เวลา spin-up ที่สำคัญในการโหลดสถานการณ์ และจากนั้นฝึกอบรมผู้ใช้อย่างไรก็ตามในการใช้ประโยชน์ โมเดลคอมพิวเตอร์ที่เป็นไปได้ในหลาย ๆ สถานการณ์หรือสถานการณ์แบบผสมผสาน ทำให้มันมีคุณค่า สำหรับทั้งสองประเภทให้พิจารณาวิธีจัดระเบียบผู้เล่นในลักษณะที่เป็นตรรกะ

(ข) สำหรับการวาดภาพการรบโดยใช้คู่มือ (manual) มีสามวิธีที่แตกต่างกันสามารถใช้งานได้:

๑) การวิเคราะห์เส้นเวลาแบบประณีต พิจารณาการปฏิบัติในช่วงเวลาที่ไม่ต่อเนื่อง นี่คือนิติวิธีที่ละเอียดที่สุดสำหรับการวิเคราะห์ โดยละเอียดเมื่อเวลามีมากพอ

๒) ขั้นการปฏิบัติการ ใช้เป็นกรอบสำหรับการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ ระบุการกระทำและความต้องการที่สำคัญตามพื้นที่ทางพันธุกิจ และ/หรือส่วนประกอบของกองกำลังเฉพาะกิจร่วม (JTF)

๓) เหตุการณ์สำคัญ/ลำดับของกิจที่สำคัญยิ่ง ลำดับของกิจที่สำคัญยิ่ง ที่เรียกว่าเป็นวิธีการเหตุการณ์ที่สำคัญเน้นการกระทำ การสร้างเริ่มต้นที่จำเป็นในการสร้างขีดความสามารถในการรักษาความหมุนเนื่อง และเพื่อต่อสู้กับหน่วยข้าศึกในพื้นที่รบทางลึก ในเวลาเดียวกัน จะช่วยให้แนวทางแผนสามารถปรับตัวได้หากศัตรูดำเนินการปฏิบัติการที่จำเป็นต้องจัดลำดับใหม่ของกิจที่สำคัญยิ่ง เทคนิคนี้ยังช่วยให้นักเล่นเกมสงครามสามารถวิเคราะห์พร้อม ๆ กันถึงกิจที่สำคัญยิ่ง ในการดำเนินการ แนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) มุ่งเน้นที่เหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่ครอบคลุมถึงสาระสำคัญของหนทางปฏิบัติ

ตัวอย่างขั้นการวาดภาพการรบ (Sample Wargaming Steps)

๑. เตรียมการ

- รวบรวมเครื่องมือ
- ทำรายการและทบทวนกำลังและขีดความสามารถของฝ่ายเรา
- ทำรายการและทบทวนกำลังและขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม
- ทำรายการเหตุการณ์วิกฤติที่ทราบ
- พิจารณากำหนดผู้เข้าร่วม
- พิจารณากำหนดหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามในเกมสงคราม
- เลือกวิธีการวาดภาพการรบ
 - ✓ การบรรยาย
 - ✓ ภาพสังเขปและบันทึก
 - ✓ แผ่นงานเกมสงคราม
 - ✓ เมทริกซ์การประสานสอดคล้อง

๒. ดำเนินการวาดภาพการรบและประเมินผล

- ความมุ่งประสงค์ของเกมสงคราม (ระบุช่องว่าง, การสร้างมโนภาพ, ฯลฯ)
- ระเบียบวิธีพื้นฐาน (คือ การปฏิบัติ (Action), การโต้ตอบการปฏิบัติ (Reaction), การต่อต้านการปฏิบัติ (Counteraction))
- บันทึกผลลัพธ์

๓. เตรียมการผลผลิต

- ผลลัพธ์ของการบรรยายสรุปเกมสงคราม
 - ✓ จุดแตกหักที่เป็นไปได้
 - ✓ เกณฑ์การประเมินค่า
 - ✓ ทางเลือกเผชิญเหตุและการปฏิบัติต่อไปที่เป็นไปได้
- ประเมินการของฝ่ายเสนาธิการที่ได้รับการปรับปรุง
- หนทางปฏิบัติที่ได้รับการกลั่นกรอง
- ข้อมูลกำลังและการวางกำลังตามชั้นเวลาที่ได้รับการกลั่นกรองและความเป็นไปได้ทางการขนส่ง
- ข้อมูลป้อนกลับผ่านทางการบรรยายสรุปการตกลงใจหนทางปฏิบัติ

รูปที่ ๔-๑๒ ตัวอย่างขั้นของการวาดภาพการรบ

ในกรณีที่เป็นกรณีพัฒนา การวัดประสิทธิผล (MOEs) ที่แตกต่างกันเพื่อประเมินเหตุการณ์สำคัญที่แตกต่างกัน (เช่น การทำลาย, การปิดล้อม, การควบคุมอากาศ, การทำให้เป็นกลางและการป้องกัน) เช่นเดียวกับการให้ความสำคัญกับการแบ่งขั้นตอนการปฏิบัติงานการอธิบายเหตุการณ์สำคัญจะระบุการกระทำ และความต้องการที่สำคัญตามพื้นที่ทางพื้นที่ และส่วนประกอบของกองกำลังเฉพาะกิจร่วม (JTF)

(ค) Red Cell ฝ่ายเสนาธิการ สรร.๒ จะสวมบทบาท และเป็นแบบอย่างฝ่ายตรงข้ามระหว่างการวางแผน และเฉพาะช่วงการวาดภาพการรบ

๑) Red Cell ที่มีทักษะ, จินตนาการ, มีการฝึกอบรมที่ดี และมีความแข็งแกร่ง จะสามารถแสดงในจุดแข็งของฝ่ายตรงข้ามระหว่างการวาดภาพการรบเป็นสิ่งสำคัญ ด้วยความสามารถในการให้ขีดความสามารถและตัวเลือกที่แท้จริงสำหรับข้าศึกได้อย่างถูกต้องจะช่วยให้ฝ่ายเสนาธิการระบุการตอบสนองของฝ่ายเราต่อหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามแต่ละหนทางปฏิบัติ

๒) Red Cell ประกอบด้วยบุคลากรจากฝ่ายเสนาธิการ สรร.๒ และเมื่อมีผู้เชี่ยวชาญจะสามารถเพิ่มผู้เชี่ยวชาญได้

๓) Red Cell พัฒนาจุดตัดสินใจที่สำคัญ, การตอบโต้ของฝ่ายตรงข้ามต่อการปฏิบัติของฝ่ายเรา และประเมินผลกระทบ และเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ และกำลังของฝ่ายตรงข้าม โดยความพยายามที่จะเอาชนะในการวาดภาพการรบ, Red Cell ช่วยเหลือฝ่ายเสนาธิการในการระบุจุดอ่อน และจุดอ่อนแวมิถุติ ก่อนที่จะเผชิญกับการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามจริง ๆ

๔) กำหนดข้อจำกัดด้านเวลา, เป็นอย่างน้อย, หนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้ามที่เป็นไปได้มากที่สุด และอันตรายที่สุด ควรที่จะวาดภาพการรบ และกำหนดบทบาทให้ Red Cell ระหว่างการวาดภาพการรบ

(ง) White Team ทีมงานเล็ก ๆ ของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในการตัดสิน (arbitrator) ประกอบด้วยผู้อาวุโสที่คุ้นเคยกับแผนปฏิบัติการเพื่อให้แน่ใจว่า การวาดภาพการรบจะไม่ได้รับความไม่ลงรอยกันหรือโต้แย้งที่ไม่จำเป็น White Team จะให้การกำกับดูแลโดยรวมและการตัดสินที่จำเป็นระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขัน White Team อาจรวมถึงผู้อำนวยการความสะดวก (facilitator) และผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิตามที่กำหนด

(๓) ดำเนินการวาดภาพการรบ และการประเมินผลลัพธ์

(ก) ผู้อำนวยการความสะดวกและผู้บัญชาการทีมสีแดง Red Cell ได้รวมตัวกันเพื่อตกลงกันในกฎกติกา การวาดภาพการรบเริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ที่กำหนดโดยผู้อำนวยการความสะดวก (facilitator) เช่น เป็นการปฏิบัติการรุก/ปฏิบัติการตั้งรับของฝ่ายตรงข้ามหรืออาจจะเป็นการปฏิบัติการรุก/ปฏิบัติการตั้งรับของฝ่ายเรา พวกเขาตัดสิน ที่ไหน (Where) (ในพื้นที่ปฏิบัติการ OA) และเมื่อไร (When) (H ชั่วโมงหรือ L ชั่วโมง) ก็จะเริ่ม พวกเขาทบทวนกองกำลังเริ่มต้นของกองกำลังจากโน้ต, พวกเขาต้องมาตกลงกันที่ประสิทธิผลของขีดความสามารถด้านข่าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) และการสร้างการกระทำโดยทั้งสองฝ่ายก่อนที่จะมีเกมสงคราม

(ข) ภายในการวาดภาพการรบ แต่ละการวาดภาพการรบ ปกติมีทั้งหมดสามอย่างการเคลื่อนไหว ถ้าจำเป็นส่วนของการวาดภาพการรบ อาจขยายเกินสามชั้นตอน ผู้อำนวยการความสะดวกตัดสินใจว่าจะมีการเคลื่อนไหวอะไรบ้างในการวาดภาพการรบ

(ค) ระหว่างการวาดภาพการรบ ผู้เล่นต้องประเมินความเป็นไปได้ของหนทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สามารถรองรับได้ (supported) หรือไม่? นี่สามารถทำ (done) ได้? มีกำลังรบมากขึ้น มีขีดความสามารถของข้าวกอง, การเผ่าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) มากขึ้นหรือต้องการเวลามากขึ้นหรือไม่? มีการส่งกำลัง และการสื่อสารที่จำเป็นหรือไม่? พื้นที่ปฏิบัติการ OA มีขนาดใหญ่พอหรือไม่? มีภัยคุกคามประสบความสำเร็จในการตอบโต้ระยะหนึ่งหรือชั้นตอนของหนทางปฏิบัติของฝ่ายเราหรือไม่? ขึ้นอยู่กับคำตอบของคำถามข้างต้น, อาจจำเป็นต้องมีการแก้ไขหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา เราไม่ได้ทำการแก้ไขหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา ที่สำคัญในระหว่างการวาดภาพการรบ แต่เราหยุดการวาดภาพการรบ ทำการแก้ไขและเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่ต้น

(ง) การวาดภาพการรบ คือการเปรียบเทียบ และเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรากับหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม นักวางแผนเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรากับแต่ละหนทางปฏิบัติของฝ่ายเราอื่น ๆ ในชั้นตอนที่ห้าของ JOPP การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ พวกเขาหลีกเลี่ยงการรู้สึกผูกพันกับหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา เนื่องจากนำไปสู่การมองเห็นข้อบกพร่องและจุดอ่อนของหนทางปฏิบัติ นักวางแผนหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรากับแต่ละหนทางปฏิบัติของฝ่ายเราอื่น ๆ

ในระหว่างการวาดภาพการรบ และยังคงเป็นกลาง ผู้อำนวยการความสะดวกให้การยึดมั่นกับเส้นเวลา การวาดภาพการรบ หนึ่งหนทางปฏิบัติที่ระดับกองกำลังเฉพาะกิจร่วม (JTF) อาจใช้เวลาหกถึงแปดชั่วโมง ผู้อำนวยการความสะดวกต้องจัดสรรเวลาให้เพียงพอเพื่อให้แน่ใจว่าการวาดภาพการรบจะทดสอบหนทางปฏิบัติอย่างละเอียด

(จ) ตารางประสานสอดคล้อง เป็นเครื่องมือการตัดสินใจและวิธีการบันทึกผลของการวาดภาพการรบ ผลลัพธ์สำคัญที่ควรบันทึกได้แก่ จุดตัดสินใจ, เกณฑ์การประเมินค่าที่เป็นไปได้, ความต้องการข่าวสารวิกฤตของผู้บังคับบัญชา (CCIRs), การปรับเปลี่ยนหนทางปฏิบัติ, แผนการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) และแผนการปฏิบัติตามลำดับขั้น (sequels) การใช้ตารางประสานสอดคล้อง ช่วยให้ฝ่ายเสนาธิการสามารถประสานสอดคล้องหนทางปฏิบัติแบบเรียลไทม์ผ่านพื้นที่และเวลาที่เกี่ยวข้องกับหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ของฝ่ายตรงข้าม การวาดภาพการรบและความพยายามในการใช้ตารางประสานสอดคล้อง จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการระบุความต้องการทรัพยากรสนับสนุนข้ามส่วนประกอบ

(ฉ) การวาดภาพการรบ พิจารณาแนวโน้มของฝ่ายเรา, จุดแข็ง, จุดอ่อน, หนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้และทรัพยากรของฝ่ายตรงข้าม, และลักษณะของพื้นที่ปฏิบัติการผ่านลำดับตรรกะ, จะเน้นผู้เล่นในกิจสำคัญยิ่งที่จะบรรลุความสำเร็จ

(ช) เมื่อการวาดภาพการรบเสร็จสมบูรณ์ และแผนงานและตารางประสานสอดคล้องจะถูกเติมเต็ม ควรมีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้แก่นของหนทางปฏิบัติ และเริ่มต้นการพัฒนาคำสั่ง (เมื่อหนทางปฏิบัติได้รับการคัดเลือกจากผู้บังคับบัญชาในขั้นตอน JOPP ในภายหลัง)

(ซ) นอกจากนี้การวาดภาพการรบ จะสร้างแผนภาพ เหตุการณ์ที่ได้รับการขัดเกลา และแผนภาพการสนับสนุนการตัดสินใจ ครั้งแรก (DST) หรือเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งคล้ายกับแผนการ เล่นเกมฟุตบอลของโค้ช เครื่องมือนี้สามารถช่วยคาดเดาได้ว่าภัยคุกคาม จะทำอะไร ยังมีตัวเลือกของผู้บัญชาการในการใช้กองกำลังเพื่อตอบโต้ การกระทำของฝ่ายตรงข้าม เครื่องมืออำนวยความสะดวกให้ผู้บังคับบัญชา (coach) และฝ่ายเสนาธิการ (ทีม) ให้มีทางเลือกหลากหลายรูปแบบในการแก้ไขปัญหาทันที

(ณ) การวาดภาพการรบต้องพึ่งพารากฐานหลักนิยม, การตัดสินใจทางยุทธวิธีและประสบการณ์ สร้างแนวคิดใหม่ ๆ และให้ข้อมูลเชิงลึกที่อาจมองข้ามไป พลวัตของการวาดภาพการรบต้องการผู้บังคับบัญชา ทีมสีแดงและฝ่ายเสนาธิการ ทีมสีแดงจะแสดงความก้าวหน้าเพื่อให้ได้ชัยชนะของตนเอง แต่มีความเป็นจริงในการดำเนินกิจกรรมที่เป็นภัยคุกคาม การวาดภาพการรบ :

๑) บันทึกข้อดีและข้อเสียของหนทางปฏิบัติแต่ละครั้งที่เกิดขึ้นชัดเจน

๒) สร้างเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจ (แผนการ เล่นเกม)

๓) เน้นทีมวางแผนเกี่ยวกับภัยคุกคามและเกณฑ์ ประเมินค่าของผู้บังคับบัญชา

(๔) การเตรียมผลผลิต ผลผลิตบางอย่างควรเป็นผลมาจากการวาดภาพการรบ นอกเหนือจากหนทางปฏิบัติที่ถูกวาดภาพการรบ

นักวางแผนเข้าสู่การวาดภาพการรบ ด้วยแผ่นภาพเหตุการณ์ที่หายาบ และต้องทำวาดภาพการรบด้วยแผ่นภาพเหตุการณ์ที่ละเอียดและแม่นยำมากขึ้น แผ่นภาพเหตุการณ์ที่มีพื้นที่สนใจกำหนด (NAIs) และเส้นช่วงเวลาจะช่วยให้ สรร.๒ มุ่งเน้นความพยายามของข้าวกรอง, การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) แผ่นภาพเหตุการณ์สามารถใช้เป็น “สคริป” สำหรับรายงานข้าวกรองในระหว่างเกมสงคราม นอกจากนี้ยังสามารถบอกผู้วางแผนได้ว่าพวกเขากำลังพึ่งพามากเกินไปในหนึ่งหรือสองแผ่นภาพการรวบรวม ถ้าทรัพยากรถูกใช้มากเกินไป

(ก) ร่างฉบับแรกของแผ่นภาพสนับสนุนการตัดสินใจ (DST) และตารางสนับสนุนการตัดสินใจ (DSM) ควรออกมาจากการวาดภาพการรบของหนทางปฏิบัติด้วย เมื่อมีข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกองกำลังฝ่ายเรา และกองกำลังฝ่ายตรงข้ามที่สามารถเป็นไปได้, ภาพสนับสนุนการตัดสินใจ (DST) และตารางสนับสนุนการตัดสินใจ (DSM) อาจมีการเปลี่ยนแปลง

(ข) เหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกิจสำคัญยิ่ง ที่ระบุไว้ในการวิเคราะห์ภารกิจ จุดตัดสินใจจะเชื่อมโยงกับจุดในเวลาและสถานที่เมื่อผู้บัญชาการต้องตัดสินใจที่สำคัญ จุดตัดสินใจจะเชื่อมโยงกับความต้องการข่าวสารวิฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) โปรดจำไว้ว่า ความต้องการข่าวสารวิฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) สร้างข้อกำหนดข้อมูลสองประเภทคือ หัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) และความต้องการข่าวสารของกำลังรบฝ่ายเรา (FFIRs) ผู้บัญชาการอนุมัติความต้องการข่าวสารวิฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) จากมุมมองของภัยคุกคาม หัวข้อข่าวสารสำคัญ

(PIRs) จะเชื่อมโยงกับจุดตัดสินใจ ต้องใช้แผนรวบรวมข้อมูลข่าวสารเพื่อจัดลำดับความสำคัญ และมอบหมายเนื้อหาการเก็บรวบรวมเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคาม การเตรียมสนามรบด้านการข่าวร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) เชื่อมโยงหัวข้อข่าวสารสำคัญ (PIRs) กับพื้นที่สนใจกำหนด (NAIs) ซึ่งเชื่อมโยงกับหนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม ตารางประสานสอดคล้องเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการระบุว่ามีทรัพยากรเพียงพอหรือไม่ ผลลัพธ์หลักคือ:

๑) หนทางปฏิบัติที่วาดภาพการบรรยายเรียบร้อยแล้ว พร้อมภาพร่างและคำอธิบาย, ระบุแผนการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) และแผนการปฏิบัติตามลำดับขั้น (sequels)

๒) ข้อมูลในเกณฑ์ประเมินค่าของผู้บังคับบัญชา

๓) หน่วยองค์กรเฉพาะกิจเริ่มต้น

๔) จุดตัดสินใจ และเหตุการณ์วิกฤติ

๕) ระบุทรัพยากรที่ขาดแคลนใหม่ ที่จะรวมกับการเพิ่มกำลังพลและยุทธโศปกรณ์

๖) กลั่นกรองความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) ใหม่ และตาราง/แผนภาพเหตุการณ์

๗) แผนภาพสนับสนุนการตัดสินใจ (DST) และตารางสนับสนุนการตัดสินใจ (DSM) เริ่มแรก

๘) ทำตารางประสานสอดคล้องให้สมบูรณ์ขึ้น

๙) กลั่นกรองการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ

(ค) ผลลัพธ์ของवादภาพการรบนทางปฏิบัติ จะใช้ในช่วงขั้นตอนการเปรียบเทียบ/การตัดสินใจ, การพัฒนาคำสั่ง และการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์บนสไลด์ จะเป็นผลผลิตผลลัพธ์ของवादภาพการรบนเป็นจุดแข็งและจุดอ่อนของรบนทางปฏิบัติฝ่ายเรา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการบรรยายสรุปกลับไปยังผู้บังคับบัญชา

(ง) ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการทั่วไปจะเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของรบนทางปฏิบัติแต่ละครั้งในระหว่างการเปรียบเทียบการปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม หากความเหมาะสม, ความเป็นไปได้, หรือการยอมรับของรบนทางปฏิบัติใด ๆ จะกลายเป็นคำถามในช่วงขั้นตอนการวิเคราะห์, ผู้บังคับบัญชาควรแก้ไขหรือทิ้งข้อมูลดังกล่าว และให้ความสำคัญกับรบนทางปฏิบัติอื่น ๆ ความจำเป็นในการสร้างรบนทางปฏิบัติเพิ่มเติมขึ้นมา

๗. การเปรียบเทียบรบนทางปฏิบัติ

ก. กล่าวนำ

(๑) การเปรียบเทียบรบนทางปฏิบัติ เป็นกระบวนการอัตรนัยซึ่งรบนทางปฏิบัติถือว่าเป็นอิสระและได้รับการประเมิน/เทียบกับชุดเกณฑ์ที่กำหนดโดยฝ่ายเสนาธิการ และผู้บังคับบัญชา เป้าหมายคือ การระบุและแนะนำให้รบนทางปฏิบัติ ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงที่จะประสบความสำเร็จในการเอาชนะรบนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชากังวลมากที่สุด

(๒) (ดูรูปที่ ๔-๑๓) แสดงถึงสิ่งนำเข้าและสิ่งนำออกสำหรับการเปรียบเทียบรบนทางปฏิบัติ ผลผลิตอื่น ๆ ที่ไม่ได้แสดงไว้ในแผนภูมิ รวมถึง

ผลผลิตของการเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) ล่าสุด, ความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา (CCIRs) ล่าสุด, การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ, การระบุแผนการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) ของผู้บังคับบัญชา สำหรับการวางแผนเพิ่มเติม และคำสั่งเตือน (WARNORD) ตามความเหมาะสม

(๓) การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ อำนวยความสะดวกในกระบวนการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาด้วยการกำหนด สมดุลของจุดสิ้นสุด (ends), เครื่องมือ (means), วิธีการ (ways) และความเสี่ยงของหนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติ ผลผลิตสุดท้ายของกิจนี้คือ การบรรยายสรุปเกี่ยวกับคำแนะนำเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติ และคำตัดสินของผู้บัญชาการ การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติช่วยผู้บังคับบัญชาตอบคำถามต่อไปนี้:

(ก) อะไรคือความแตกต่างระหว่างหนทางปฏิบัติ แต่ละหนทางปฏิบัติ?

(ข) อะไรคือข้อดีและข้อเสีย?

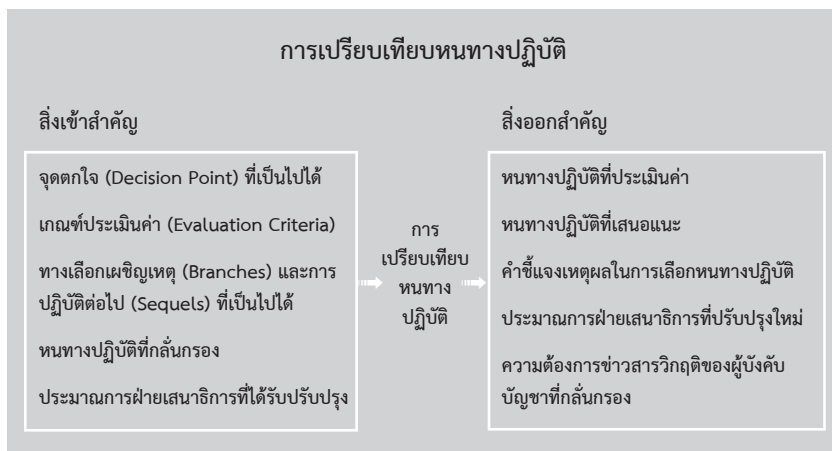
(ค) อะไรคือความเสี่ยง?

ข. กระบวนการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

(๑) ในการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ ฝ่ายเสนาธิการจะประเมินหนทางปฏิบัติทั้งหมดเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนด และเลือกหนทางปฏิบัติที่สามารถบรรลุภารกิจได้ดีที่สุด ผู้บังคับบัญชาพิจารณารายการเกณฑ์ประเมินและเพิ่มหรือลดตามที่เห็นสมควร จำนวนเกณฑ์การประเมินจะแตกต่างกัน แต่ควรมีความเพียงพอในการแยกแยะความแตกต่างของหนทางปฏิบัติ ดังนั้นจึงไม่มีการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติกับแต่ละ

หนทางปฏิบัติอื่น ๆ แต่จะได้รับการประเมินตามเกณฑ์ที่ฝ่ายเสนาธิการและผู้บังคับบัญชากำหนด

(๒) ฝ่ายเสนาธิการแต่ละคนอาจใช้ตารางเมทริกซ์ของตัวเอง เช่นตัวอย่างในรูปที่ ๔-๑๔ เพื่อเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยในงานของพวกเขา เมทริกซ์ใช้เกณฑ์การประเมินที่พัฒนามาก่อนเกมสงครามหรือการวาดภาพการรบ ตารางการตัดสินใจเพียงอย่างเดียวไม่สามารถให้ผลการตัดสินใจได้ คุณค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา คือ การให้วิธีการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ กับเกณฑ์ที่เมื่อได้พบแล้วจะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกิจ เครื่องมือเหล่านี้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ที่ฝ่ายเสนาธิการใช้เพื่อเตรียมคำแนะนำ ผู้บังคับบัญชาจะให้การแก้ปัญหาโดยใช้วิจารณ์ญาณของตนแนะนำฝ่ายเสนาธิการ และการตัดสินใจ

รูปที่ ๔-๑๓ การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

ตารางการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ (ประมาณการข่าวกรอง)

เกณฑ์การประเมิน	หนทางปฏิบัติที่ ๑ ตรงหน้า	หนทางปฏิบัติที่ ๒ การโอบ
ผลกระทบต่อภูมิประเทศ		✓
ผลกระทบต่อสภาพอากาศ	✓	
การใช้ประโยชน์จากการจูโจม		✓
โจมตีจุดอ่อนแอวิฤติ		✓
สนับสนุนการรวบรวมข่าวสาร		✓
ต่อต้านข่าวกรอง	✓	
รวม	๒	๔

รูปที่ ๔-๑๔ ตารางการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ (ประมาณการข่าวกรอง)

(๓) ฝ่ายเสนาธิการช่วยผู้บังคับบัญชาระบุ และเลือกหนทางปฏิบัติที่สามารถบรรลุภารกิจได้ดีที่สุด หนทางปฏิบัติฝ่ายเสนาธิการสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาด้วย แสดงให้เห็นถึงตัวเลือกของผู้บังคับบัญชา และบันทึกผลลัพธ์ของกระบวนการฝ่ายเสนาธิการทำการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้เพื่อระบุหนทางปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะประสบความสำเร็จในการต่อสู้เผชิญกับหนทางปฏิบัติฝ่ายตรงข้ามที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุดและหนทางปฏิบัติฝ่ายตรงข้ามที่อันตรายที่สุด

(๔) เตรียมการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการพัฒนาและประเมินเกณฑ์ที่สำคัญ การใช้เกณฑ์การประเมินที่กล่าวถึงในระหว่างการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ และการวาดภาพการรบ

ฝ่ายเสนาธิการระบุแต่ละหนทางปฏิบัติ โดยเน้นข้อดี และข้อเสีย การเปรียบเทียบจุดแข็งและจุดอ่อนของหนทางปฏิบัติ ระบุถึงข้อดีและข้อเสียที่สัมพันธ์กัน

(ก) กำหนด/การเปรียบเทียบที่กลั่นกรอง/เกณฑ์การประเมิน ตามที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาเฉพาะ และควรสัมพันธ์กับสถานการณ์ ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานแม้ว่าผู้บังคับบัญชาอาจกำหนดเกณฑ์หลักหลายประการที่หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการจะใช้ ส่วนของฝ่ายเสนาธิการ โดยพิจารณาจากขั้นตอนการประเมินของพวกเขา ให้เลือกส่วนของเกณฑ์ที่เหลือ

๑) เกณฑ์จะขึ้นอยู่กับการพิจารณาเฉพาะ และควรสัมพันธ์กับสถานการณ์

๒) ทบทวนคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาสำหรับเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

๓) ระบุปัจจัยสำคัญโดยนัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ

๔) ฝ่ายเสนาธิการแต่ละคนระบุเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของฝ่ายเสนาธิการ

๕) เกณฑ์อื่น ๆ อาจรวมถึง

ก) ข้อจำกัดด้านการเมือง, สังคม และความปลอดภัย ความต้องการสำหรับประสานงานกับเจ้าหน้าที่สถานทูต/ระหว่างประเทศ

ข) พื้นฐานของสงครามร่วม รวมทั้งการดำเนินงาน
ที่มีเสถียรภาพ

ค) เครื่องมือของยุทธศิลป์

ง) การบรรลุภารกิจ

จ) ความเสี่ยง

ฉ) ค่าใช้จ่าย

(ข) กลั่นกรอง และกำหนดมาตรฐานสำหรับแต่ละเกณฑ์

๑) กำหนดค่านิยมมาตรฐานสำหรับแต่ละเกณฑ์การ
ประเมินผล กำหนดเกณฑ์ในแง่ที่แม่นยำเพื่อลดความเป็นส่วนตัว และ
ให้แน่ใจว่าการตีความเกณฑ์การประเมินแต่ละข้อจะคงที่ระหว่างหนทาง
ปฏิบัติต่าง ๆ

๒) กำหนดคำจำกัดความก่อนเริ่มการเปรียบเทียบ
หนทางปฏิบัติ เพื่อไม่ให้ผลเสียหาย

๓) ใช้มาตรฐานสำหรับแต่ละเกณฑ์กับแต่ละหนทาง
ปฏิบัติ

(ค) ฝ่ายเสนานิการประเมินหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้โดย
ใช้เกณฑ์การประเมินเหล่านี้ ที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้บังคับบัญชาในการระบุ
หนทางปฏิบัติหนึ่งที่มีความน่าจะเป็นความสำเร็จสูงสุด หนทางปฏิบัติ
ที่เลือกควรทำดังนี้

๑) ลดความเสี่ยงต่อกำลังรบและภารกิจให้อยู่ใน
ระดับที่ยอมรับได้

๒) วางกำลังรบในตำแหน่งที่ดีที่สุดสำหรับการปฏิบัติการในอนาคต

๓) ให้ระดับสูงสุดสำหรับการริเริ่มโดยผู้ใต้บังคับบัญชา

๔) ให้ความยืดหยุ่นในการตอบสนองภัยคุกคามและโอกาสที่ไม่คาดคิด

ค. กำหนดวิธีเปรียบเทียบ และบันทึก การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติที่เป็นจริงเป็นสิ่งสำคัญ ฝ่ายเสนาธิการอาจใช้เทคนิคใด ๆ ที่ถึงการให้คำแนะนำที่ดีที่สุด และผู้บัญชาการตัดสินใจได้ดีที่สุด มีเทคนิคหลายอย่างในการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ ตัวอย่างของตารางการตัดสินใจ หลายอย่างสามารถดูได้จากภาคผนวก G การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

ง. การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติยังคงเป็นกระบวนการอันทัน และไม่ควรเปลี่ยนเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ องค์ประกอบสำคัญในกระบวนการนี้คือความสามารถในการพูดคุยกับผู้บังคับบัญชาว่าเหตุใดจึงต้องมีหนทางปฏิบัติที่ดีมากกว่าหนทางปฏิบัติอื่น

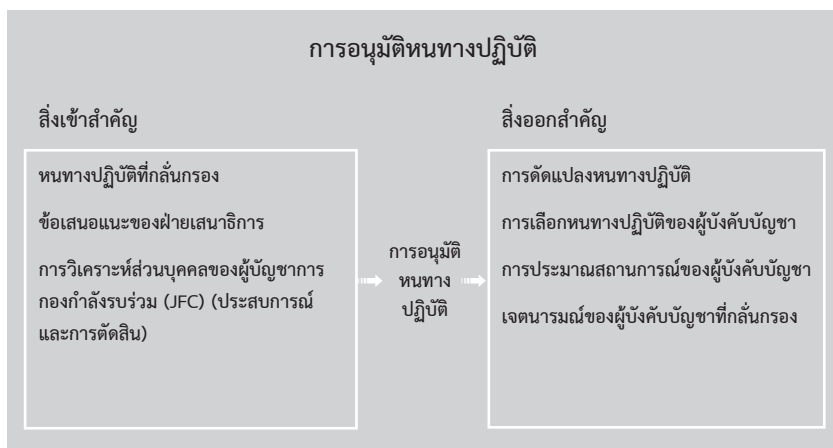
๘. การอนุมัติหนทางปฏิบัติ

ก. กล่าวนำ

(๑) ในขั้นตอนกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) นี้ ฝ่ายเสนาธิการจะสรุปผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ และผลการวิเคราะห์ และการวาดภาพการรบ รวมทั้งการทบทวนข้อมูลสนับสนุนที่สำคัญ ฝ่ายเสนาธิการจะกำหนดหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

เพื่อแนะนำให้ผู้บังคับบัญชา (ดูรูปที่ ๔-๑๕) แสดงถึงสิ่งนำเข้า และสิ่งนำออกของการอนุมัติทางปฏิบัติ

(๒) ลักษณะของภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นอาจทำให้ยากที่จะกำหนดผลลัพธ์สุดท้ายเฉพาะจนกว่าวิกฤติจะเกิดขึ้นจริง ในกรณีเหล่านี้ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) อาจเลือกที่จะแสดงหนทางปฏิบัติที่ถูกต้องตั้งแต่สองหนทางปฏิบัติขึ้นไปเพื่อให้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีอำนาจระดับสูง หนทางปฏิบัติหนทางเดียวจะสามารถได้รับการอนุมัติเมื่อเกิดวิกฤติและสถานการณ์เฉพาะเจาะจงจะชัดเจนขึ้น อย่างไรก็ตามในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการจะต้องนำเสนอพร้อมทั้งชุดของวัตถุประสงค์ที่ประธานาธิบดีอนุมัติก่อนที่จะมีการสู้รบ

รูปที่ ๔-๑๕ การอนุมัติทางปฏิบัติ

ตัวอย่างแนวทางการบรรยายสรุปหนทางปฏิบัติ

- ความมุ่งประสงค์ของการบรรยายสรุป
- สถานการณ์ฝ่ายตรงข้าม
 - ✓ กำลัง การทบทวนกำลังของฝ่ายตรงข้าม ทั้งเผชิญหน้า และมีใช้ได้สำหรับการเพิ่มเติมกำลัง
 - ✓ การประกอบกำลัง ทำเนียบกำลังรบ, ระบบอาวุธใหญ่ และลักษณะทางยุทธการ
 - ✓ ที่ตั้งและการวางกำลัง กำลังภาคพื้นดินและการยิงสนับสนุน, กำลังทางอากาศ, ทางเรือ, และขีปนาวุธ, กำลัง และปมทางส่งกำลังบำรุง, สิ่งอำนวยความสะดวกทางการบินบัญชา และการควบคุม และอำนาจกำลังรบอื่น
 - ✓ การเพิ่มเติมกำลังทางบก, ทางอากาศ, ทางเรือ, ขีปนาวุธ, เคมี, ชีวะ, รัสเซีย, และนิวเคลียร์, ระบบอาวุธชั้นสูงอื่น, ความสามารถสำหรับการเคลื่อนย้ายกำลังเหล่านี้
 - ✓ การส่งกำลังบำรุง สรุปความสามารถของกำลังฝ่ายตรงข้ามในการสนับสนุนการปฏิบัติการรบ
 - ✓ ปัจจัยเวลาและพื้นที่ ความสามารถในการเคลื่อนย้าย และเสริมที่มั่น
 - ✓ ประสิทธิภาพการรบ สภาพการฝึก, ความพร้อม, ประสิทธิภาพการรบ, สภาพทางกายภาพ, ขวัญ, ผู้นำ, การจูงใจ, และหลักนิยมทางยุทธวิธี, วินัย, จุดแข็ง และจุดอ่อนที่มีนัยสำคัญ
- สถานการณ์ฝ่ายเรา (มีส่วนย่อยคล้ายกับสถานการณ์ฝ่ายตรงข้าม)
- คำแถลงภารกิจ
- คำแถลงเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา
- แนวความคิดทางยุทธการและหนทางปฏิบัติ
 - ✓ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ จากการบรรยายสรุปการวิเคราะห์ภารกิจในเรื่องต่อไปนี้
 - สมมุติฐาน
 - การจำกัด
 - จุดศูนย์ดลของฝ่ายตรงข้าม และฝ่ายเรา

ตัวอย่างแนวทางการบรรยายสรุปหนทางปฏิบัติ (ต่อ)

- การแบ่งชั้นของการปฏิบัติ (หากแบ่งชั้น)
- เส้นการปฏิบัติการ/เส้นความพยายาม
- นำเสนอหนทางปฏิบัติอย่างน้อยที่สุด อธิบาย
 - ✓ หนทางปฏิบัติ # _____ (ข้อสั้น ๆ ตัวอย่างเช่น โจมตีพร้อมกัน)
 - ✓ คำแถลงหนทางปฏิบัติ (บรรยายสรุปแนวความคิดในการปฏิบัติ)
 - ✓ ภาพสังเขปหนทางปฏิบัติ
 - ✓ ภาพร่างหนทางปฏิบัติ
 - การจัดเฉพาะกิจ
 - ความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา
 - การจัดพื้นที่ทางยุทธการ
 - ✓ ความแตกต่างระหว่างแต่ละหนทางปฏิบัติ
 - ✓ สรุปหนทางปฏิบัติ
- การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ
 - ✓ ทบทวนความพยายามวาดภาพการรบของกลุ่มการวางแผนร่วม
 - ✓ เพิ่มเติมด้วยข้อพิจารณาจากประสบการณ์ของตนเอง
- การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ
 - ✓ การพรรณนาเกณฑ์การเปรียบเทียบ (ตัวอย่างเช่น เกณฑ์การประเมินค่า) และระเบียบวิธีการเปรียบเทียบ
 - ✓ ชั่งน้ำหนักจุดแข็ง และจุดอ่อนเมื่ออ้างอิงเกณฑ์การเปรียบเทียบ
- การเสนอแนะหนทางปฏิบัติ
 - ✓ ฝ่ายเสนานิการ
 - ✓ ส่วนเหล่าทัพ

รูปที่ ๔-๑๖ แสดงตัวอย่างคู่มือการบรรยายสรุปหนทางปฏิบัติ

ข. เตรียมและนำเสนอ บรรยายสรุปการตัดสินใจหนทางปฏิบัติ ฝ่ายเสนาธิการ บรรยายสรุปผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ และผลการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ และการวาดภาพการรบ การบรรยายสรุปควรรวมถึงการทบทวนข้อมูลสนับสนุนที่สำคัญ เช่น สถานะปัจจุบันของกองกำลังรบรวม, การเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วมของสถานะแวดล้อมทางยุทธการ (JIPOE) ปัจจุบัน และสมมติฐานที่ที่ใช้ในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการหลัก และผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง ควรเข้าร่วมการบรรยายสรุปนี้ (ทางกายภาพหรือทางอิเล็กทรอนิกส์) (ดูรูปที่ ๔-๑๖) แสดงตัวอย่างคู่มือการบรรยายสรุปหนทางปฏิบัติ

ค. ผู้บังคับบัญชาเลือก/แก้ไขหนทางปฏิบัติ การอนุมัติ/การเลือกหนทางปฏิบัติ เป็นผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ ตลอดขั้นตอนการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาดำเนินการวิเคราะห์ภารกิจ, หนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้, และความสัมพันธ์ และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนทางปฏิบัติแต่ละหนทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาเมื่อได้รับข้อเสนอแนะของฝ่ายเสนาธิการ รวมการวิเคราะห์ของเขาเข้ากับคำแนะนำจากฝ่ายเสนาธิการ เพื่อให้ได้หนทางปฏิบัติที่เลือก มันทำให้ฝ่ายเสนาธิการมีการแถลงว่า ทำอย่างไรที่เจตนาารมณ์ของผู้บังคับบัญชาจะบรรลุภารกิจ และให้ความสำคัญกับการวางแผนปฏิบัติการ และการพัฒนาแผนเผชิญเหตุ ในระหว่างขั้นตอนนี้ผู้บังคับบัญชาควร:

(๑) ทบทวน ข้อเสนอแนะของฝ่ายเสนาธิการ

(๒) ใช้ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติของตัวเอง

(๓) พิจารณาคำแนะนำแยกต่างหากจากผู้บังคับบัญชาที่สนับสนุน และผู้ใต้บังคับบัญชา

(๔) ทบทวนคำแนะนำจากกองบัญชาการหน่วยเหนือ/คำแนะนำทางยุทธศาสตร์

(๕) ผู้บังคับบัญชาอาจ

(ก) เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของฝ่ายเสนาธิการ/ส่วนที่นำเสนอ

(ข) เห็นด้วยกับหนทางปฏิบัติที่แนะนำ แต่มีการปรับเปลี่ยน

(ค) เลือกหนทางปฏิบัติอื่นจากคำแนะนำของฝ่ายเสนาธิการ/ส่วนประกอบ

(ง) สั่งการการใช้หนทางปฏิบัติที่ไม่ได้พิจารณาก่อนหน้านี้

(จ) เลื่อนการตัดสินใจ และปรึกษากับฝ่ายเสนาธิการ/ผู้บังคับบัญชาที่เลือกไว้ก่อนที่จะตัดสินใจขั้นสุดท้าย

ง. กลั่นกรองหนทางปฏิบัติที่เลือก เมื่อผู้บังคับบัญชาเลือกหนทางปฏิบัติ ฝ่ายเสนาธิการจะเริ่มต้นกระบวนการปรับแต่งหนทางปฏิบัติดังกล่าวลงในแถลงการณ์การตัดสินใจที่ชัดเจนที่จะใช้ในการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา ในเวลาเดียวกันฝ่ายเสนาธิการจะใช้การตรวจสอบ “การยอมรับได้ (acceptability)” ขั้นสุดท้าย

(๑) ฝ่ายเสนาธิการปรับแต่งการเลือกหนทางปฏิบัติของผู้บัญชาการให้ชัดเจนขึ้นในคำตกลงใจที่ชัดเจน

(ก) พัฒนาคำแถลงโดยย่อเพื่อระบุหนทางปฏิบัติที่ชัดเจน และรัดกุมชัดเจนและจัดเตรียมเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นเท่านั้นเพื่อพัฒนาแผนสำหรับการปฏิบัติการ (ไม่มีรูปแบบที่กำหนด)

(ข) อธิบายว่าอะไรคือกำลังรบที่จะทำโดยรวม และเท่าที่องค์ประกอบของเมื่อไหร่, ที่ไหน และอย่างไร ตามความเหมาะสม

(ค) การตัดสินใจที่รวดเร็วในแง่ของสิ่งที่จะทำได้ถ้าเป็นไปได้

(ง) ใช้ภาษาที่เรียบง่าย เพื่อให้ความหมายไม่สามารถเข้าใจผิดได้

(จ) รวมถึงคำแถลงความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(๒) ใช้การตรวจสอบ “การยอมรับได้ (acceptability)” ขั้นสุดท้าย

(ก) ใช้ประสบการณ์และความเข้าใจในสถานการณ์

(ข) พิจารณาปัจจัยเสี่ยงที่ยอมรับได้เมื่อเทียบกับผลลัพธ์ที่ต้องการสอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวความคิดของผู้บังคับบัญชาที่สูงขึ้น

จ. จัดเตรียมประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา

(๑) เมื่อผู้บังคับบัญชาตัดสินใจเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติที่เลือกไว้ให้คำแนะนำ, และเจตนารมณ์ล่าสุด, ฝ่ายเสนาธิการจะทำการประเมินสถานการณ์โดยผู้บังคับบัญชา การประเมินสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาให้คำอธิบายสั้น ๆ ว่าทำอย่างไรที่เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาจะบรรลุภารกิจและให้ความสำคัญกับการวางแผนการทัพ และการพัฒนาแผน

เผชิญเหตุ นอกจากนี้ยังตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาแผนการดำเนินการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาให้ข้อมูลแหล่งข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจากมุมมองของผู้บังคับบัญชา ผู้บัญชาการในระดับต่าง ๆ ใช้การประมาณค่าระหว่างกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการรวบรวม (JOPP) เพื่อสนับสนุนทุกด้านของการกำหนดหนทางปฏิบัติ และการวางแผนหรือการพัฒนาคำสั่ง

(๒) นอกเหนือจากความต้องการของระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX) อย่างเป็นทางการ ผู้บัญชาการอาจหรือไม่อาจใช้ค่าประมาณของผู้บัญชาการตามที่กำหนดไว้ ค่าแถลงเจตนากรณีเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชาและคำแนะนำในการวางแผนสำหรับฝ่ายเสนาธิการสามารถให้ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อเป็นแนวทางในกระบวนการวางแผน แม้ว่าผู้บัญชาการจะปรับแต่งประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาตามสถานการณ์ รูปแบบทั่วไปสำหรับประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา (จะแสดงในรูปที่ ๔-๑๗)

(ก) เนื้อหาที่แม่นยำอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะของวิกฤติเวลาที่สามารถตอบสนองได้และการบังคับใช้การวางแผนล่วงหน้าในสถานการณ์ที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นทางการอาจใช้ไม่ได้ในตอนแรก และทั้งหมดกระบวนการประเมินอาจลดลงไปที่การประชุมของผู้บังคับบัญชา

(ข) ในทางปฏิบัติด้วยการประสานกันในแนวนอน และแนวตั้งที่เหมาะสม การเลือกหนทางปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอาจได้รับการบรรยายสรุปและอนุมัติโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแล้ว ในสภาพแวดล้อมทั่วโลกในปัจจุบันที่การปฏิบัติการทางทหารที่สำคัญมีความสำคัญ

ทางการเมืองและทางการเมือง แม้หนทางปฏิบัติที่ได้รับเลือกของผู้บังคับบัญชาจะได้รับการบรรยายถึงและอนุมัติโดยประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชากลายเป็นเรื่องของการเก็บบันทึกข้อมูลอย่างเป็นทางการและแนวทางสำหรับส่วนประกอบและกองกำลังสนับสนุน

(๓) ผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุนอาจใช้เครื่องมือการจำลองและการวิเคราะห์ในสภาพแวดล้อมที่ทำงานร่วมกันเพื่อประเมินตัวเลือกต่าง ๆ และอาจเลือกประชุมประชุมเกี่ยวกับการพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับตัวแทนของคำสั่งรองและกองบัญชาการสนับสนุน, เหล่าทัพ, เสนาธิการร่วม และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ การทบทวนผลประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา (เรียกว่า แนวความคิดทางยุทธศาสตร์) จะต้องมีการทำงานร่วมกันและการประสานงานระหว่างผู้เข้าร่วมการวางแผนทั้งหมด ผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุนอาจเน้นเรื่องการให้คำปรึกษาทบทวนหรือให้ความเห็นขอระหว่างหน่วยงานในอนาคตในการนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในช่วงในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs)

(๔) การประเมินสถานการณ์ของประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) การประเมินโดยประมาณกำหนดว่าขอบเขต และแนวคิดของการดำเนินการตามแผนจะเป็นไปตามการมอบหมายงาน และจะบรรลุภารกิจได้หรือไม่ กำหนดว่างานที่กำหนดสามารถทำได้โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในกรอบเวลาที่ใคร่ครวญไว้ในแผน และมั่นใจได้ว่าแผนจะเป็นสัดส่วน และคุ้มค่าที่คาดไว้ เมื่อได้รับอนุมัติให้วางแผนเพิ่มเติมโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในระหว่างแนวคิด การพัฒนา ในการทบทวนความก้าวหน้า IPR (IPR C) ประมาณสถานการณ์ของผู้บัญชาการจะกลายเป็นแนวความคิดในการปฏิบัติ CONOPS สำหรับแผน

๙. การพัฒนาแผนและคำสั่ง

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ

(๑) การวางแผนโดยประณีต จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาแผน, ในขณะที่การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ (CAP) โดยทั่วไปจะนำไปสู่การพัฒนาคำสั่งยุทธการ (OPORD) โดยตรง ในระหว่างการวางแผนหรือการพัฒนาคำสั่ง ผู้บัญชาการและฝ่ายเสนาธิการร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา และส่วนสนับสนุนและองค์กรจะขยายหนทางปฏิบัติที่ได้รับอนุมัติลงในแผนเผชิญเหตุร่วมกันโดยละเอียดหรือคำสั่งยุทธการ (OPORD) โดยการพัฒนาการปฏิบัติการครั้งแรก ในแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนเผชิญเหตุ หรือคำสั่งยุทธการ (OPORD)

ประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา

การพรรณนาทางยุทธการ

- ความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติการ
- การอ้างอิง
- การพรรณนาถึงการปฏิบัติการทางทหาร

การบรรยาย - ๕ หัวข้อ

- ภารกิจ
- สถานการณ์และหนทางปฏิบัติ
- การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม (ขีดความสามารถและความตั้งใจของฝ่ายตรงข้าม)
- เปรียบเทียบหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา
- ข้อเสนอแนะหรือการตกลงใจ

รูปที่ ๔-๑๗ การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา

(๒) แนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) ชัดเจน และรัดกุม แสดงออกถึงสิ่งที่ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ตั้งใจจะบรรลุผล และจะอย่างไรโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ จะอธิบายวิธีการดำเนินการของ ส่วนประกอบของกองกำลังร่วมและองค์การสนับสนุนจะถูกบูรณาการ, ประสานสอดคล้อง และขั้นตอนเพื่อให้บรรลุภารกิจ รวมไปถึงการปฏิบัติที่ แตกเป็นสาขา (branches) และการปฏิบัติที่ตามลำดับชั้น (sequels) แนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) :

(ก) ระบุเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา

(ข) อธิบายถึงแนวทางเข้าถึงศูนย์กลางที่ผู้บัญชาการ กองกำลังรบร่วม (JFC) ตั้งใจจะทำเพื่อบรรลุภารกิจ

(ค) ให้สำหรับการประยุกต์ใช้, การเรียงลำดับ, การ ประสานสอดคล้อง และบูรณาการกำลัง และขีดความสามารถในเวลา, พื้นที่ และความมุ่งหมาย (รวมถึงองค์การระหว่างประเทศ และระหว่าง หน่วยงานตามความเหมาะสม)

(ง) อธิบายว่า เมื่อใด, ที่ไหน และภายใต้เงื่อนไขใดที่ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนตั้งใจจะให้หรือปฏิเสธการสู้รบถ้าจำเป็น

(จ) มุ่งเน้นไปที่จุดศูนย์กลางของฝ่ายเรา และจุดศูนย์กลางของ ฝ่ายตรงข้าม และจุดอ่อนแอวิกฤต

(ฉ) หลีกเลี่ยงรูปแบบที่มองเห็นได้และใช้ประโยชน์จาก ความกำกวม และการลวง

(ช) ให้สำหรับการควบคุมจังหวะการปฏิบัติการ

(ข) แสดงให้เห็นถึงการทัพ ในแง่ของกำลังรบและพันธกิจ
หน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

(ค) อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของกองกำลังร่วม และ
ผลกระทบที่ต้องการต่อผู้บังคับบัญชาที่สูงขึ้น และองค์กรอื่นตามความจำเป็น
ซึ่งจะช่วยให้สามารถมอบหมายงานให้ผู้บังคับบัญชารอง และสนับสนุน

(๓) ฝ่ายเสนาธิการเขียน (หรือแสดงภาพ) CONOPS อย่าง
ละเอียดเพื่อให้ผู้บัญชาการหน่วยรอง และผู้ช่วยสนับสนุนเข้าใจภารกิจ
ภารกิจและข้อกำหนดอื่น ๆ ของตน และสามารถพัฒนาแผนการสนับสนุน
ของตนได้ ในระหว่างการพัฒนา CONOPS ผู้บัญชาการกำหนดการจัดการ
ที่ดีที่สุดของการกระทำพร้อมกัน และตามลำดับ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ
บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้สอดคล้องกับหนทางปฏิบัติที่ได้รับการ
อนุมัติแล้ว การจัดเรียงของการกระทำนี้จะบอกให้ลำดับการทำงานของ
กองกำลังเข้าสู่พื้นที่ปฏิบัติการ โดยให้ความเชื่อมโยงระหว่าง CONOPS
กับการวางแผนกำลัง การเชื่อมโยงระหว่าง CONOPS กับการวางแผนกำลัง
จะถูกเก็บรักษาไว้ และคงไว้ซึ่งโครงสร้าง TPFDD โครงสร้างต้องมั่นใจถึง
ความสมบูรณ์ของหน่วยความสามารถในการเคลื่อนไหว และการมองเห็น
ของแรงและความสามารถในการเปลี่ยนไปใช้กำลังหรือส่วนต่อเนื่องได้อย่าง
รวดเร็วตามเงื่อนไขในการดำเนินงาน นักวางแผนมั่นใจได้ว่า CONOPS แผน
กำลังแผนการปรับใช้และแผนการสนับสนุนให้ความยืดหยุ่นในการปรับตัว
เข้ากับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ
ผู้บัญชาการกองกำลังร่วมน (JFC)

(๔) ถ้าขอบเขตความซับซ้อนและระยะเวลาของการปฏิบัติการ
ทางทหารที่ตั้งใจจะบรรลุภารกิจที่กำหนดให้มีการทัพแล้ว ฝ่ายเสนาธิการ

จะแสดงชุดของการปฏิบัติการทางทหาร และวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องในแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ พวกเขาได้พัฒนา CONOPS ในส่วนของการทัพเบื้องต้นอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจแนวคิดของผู้บัญชาการว่าจะบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างไร

(๕) ในระหว่างการพัฒนา CONOPS ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) จะต้องดูซึมตัวแปรหลายตัวแปรภายใต้สถานะความไม่แน่นอนเพื่อกำหนดเงื่อนไขทางทหารที่สำคัญ, ลำดับการกระทำ และการประยุกต์ใช้ขีดความสามารถ และกองกำลังที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างผลกระทบ และบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการต้องตระหนักถึงวัตถุประสงค์ในระดับสูงและผลกระทบที่ต้องการ และผลกระทบที่ไม่ต้องการที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอิทธิพลต่อการวางแผนในทุกช่วงเวลา หากวัตถุประสงค์ทางยุทธการไม่ได้เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ การเชื่อมโยงโดยธรรมชาติหรือ “การทำรัง” จะไม่สามารถใช้งานได้ และการพิจารณาทางยุทธวิธีในท้ายที่สุดจะสามารถผลักดันยุทธศาสตร์โดยรวมได้ในหลายความมุ่งหมาย

ข้อมูลชุด CJCSM 3122.01 ให้คำแนะนำโดยละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหา CONOPS และรูปแบบ

ข. รูปแบบของแผนและคำสั่งทางทหาร แผนและคำสั่ง สามารถมีได้หลายแบบจากแผนการทัพที่มีรายละเอียดมากและแผนเผชิญเหตุเพื่อคำสั่งง่าย ๆ นอกจากนี้ยังมีคำสั่งยุทธการ OPORDs, คำสั่งเตือน WARNORDs, คำสั่งการวางแผน PLANORD, คำสั่งเตรียมพร้อม ALERTORDs, คำสั่งปฏิบัติการ EXORDs และคำสั่งเป็นส่วน ๆ FRAGORDs

รวมทั้ง PTDOs, คำสั่งการวางกำลัง DEPORDs และ GFMAP คำสั่งที่ซับซ้อนมากขึ้นจะมีข้อมูลที่ขยายกันมากในภาคผนวก และภาคผนวกที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม คำสั่งควรประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็นในเนื้อหาหลักแบบฟอร์มอาจขึ้นอยู่กับเวลาที่มีอยู่ความซับซ้อนของการดำเนินงาน และระดับของคำสั่งที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ในกรณีส่วนใหญ่คำสั่งจะได้รับการกำหนดมาตรฐานในรูปแบบห้าย่อหน้า ที่อธิบายไว้ในภาคผนวก ก “รูปแบบแผนการปฏิบัติการร่วม”

(๑) ย่อหน้าที่ ๑ - สถานการณ์ สรุปคำสั่งของสถานการณ์ทั่วไปเพื่อให้แน่ใจว่าผู้บังคับบัญชาเข้าใจถึงพื้นฐานของการดำเนินการตามแผนย่อหน้าที่ ๑ มักประกอบด้วยวรรคย่อย ที่อธิบายเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่า, กองกำลังฝ่ายเรา และกองกำลังฝ่ายตรงข้าม

(๒) ย่อหน้าที่ ๒ - ภารกิจ ผู้บังคับบัญชาแทรกแถลงการณ์ภารกิจ (ภารกิจแถลงใหม่) ของเขา

(๓) ย่อหน้าที่ ๓ - การดำเนินการ ย่อนี้มีเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาสองระดับสามารถลงมือปฏิบัติได้โดยปฏิบัติตามความมุ่งหมายโดยรวมของภารกิจ นอกจากนี้ยังระบุวัตถุประสงค์, กิจและการมอบหมายสำหรับผู้บังคับบัญชา (โดยขึ้นการปฏิบัติสามารถใช้ประโยชน์ มีเกณฑ์ชัดเจนว่าหมายถึงการเสร็จสิ้นเฟส)

(๔) ย่อหน้าที่ ๔ - การบริหารและการส่งกำลัง ย่อนี้นี้อธิบายถึง แนวความคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการส่งกำลัง, กำลังพล และบริการทางการแพทย์

(๕) ย่อหน้าที่ ๕ - การควบคุม และการบังคับบัญชา ย่อนี้ระบุความสัมพันธ์ของสายการบังคับบัญชา, ลำดับของการบังคับบัญชา และแผนการสื่อสารโดยรวม

ค. การพัฒนาแผนหรือคำสั่ง

(๑) สำหรับแผนและคำสั่งที่พัฒนาต่อทิศทางแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSCP) หรือเป็นผลมาจากการมอบกิจของประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (โดยปกติจะถูกส่งผ่านประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS)) ประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) ในการประสานงานกับผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนและสนับสนุนและสมาชิกคนอื่น ๆ ของ JCS, ตรวจสอบกิจกรรมการวางแผนแก้ไขความขาดแคลนเมื่อจำเป็นและทบทวนแผนเผชิญเหตุของผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุนสำหรับความเพียงพอ, ความเป็นไปได้, การยอมรับได้, ความสมบูรณ์ และการปฏิบัติตามหลักนियมการรวบรวม ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนจะดำเนินการอย่างน้อยหนึ่งแผน (หรือหน่วยงานอนุมัติ) เพื่อยืนยันแนวทางทิศทางทางยุทธศาสตร์ของแผนและได้รับการอนุมัติจากสมมติฐาน, ภารกิจแถลงใหม่, แนวความคิด, แผน และคำแนะนำเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการปรับแต่งแผน ในช่วง IPR F CJCS และ USD (P) จะรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากหรือแก้ไขในระหว่างการทบทวนแผน (เช่น ความเสี่ยงที่สำคัญ, จุดตัดสินใจ) ผลที่คาดว่าจะได้จาก IPR F คือการอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คือแผนแม่บท และภาคผนวกที่จำเป็น, ต้องได้รับมติจากประเด็นสำคัญ ๆ ที่เหลืออยู่และการอนุมัติให้ดำเนินการประเมินแผน (ตามความเหมาะสม) พร้อมคำแนะนำหรือทิศทางที่เพิ่มขึ้น หากประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตัดสินใจ

ที่จะดำเนินการตามแผนกิจกรรมการวางแผนปฏิบัติการ และการดำเนินงานทั้งหมดของ APEX ทั้ง ๓ กิจกรรมทางยุทธการ - การตระหนักรู้, การวางแผน และการปฏิบัติ - จะดำเนินต่อไปในกระบวนการเสริม และการทำซ้ำ

(๒) ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) แนะนำการพัฒนาแผนโดยการออก PLANORD หรือคำสั่งในการวางแผนเพื่อประสานงานกิจกรรมของคำสั่งและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมบางอย่างเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนตามที่แสดงในรูปที่ ๔-๑๘ กิจกรรมการวางแผนเหล่านี้มักจะทำได้ตามรูปแบบขนานการทำงานร่วมกันและซ้ำมากกว่าปกติขึ้นอยู่กับเวลาในการวางแผนที่มีอยู่ ความยืดหยุ่นเดียวกันที่แสดงในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ จะเห็นได้ที่นี่อีกครั้งเนื่องจากผู้วางแผนสามารถค้นพบ และกำจัดจุดบกพร่องได้

(๓) ซีรีส์ CJCSM 3122 ให้คำแนะนำเฉพาะเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านี้สำหรับองค์กรที่ต้องเตรียมแผนตามขั้นตอนของระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ APEX อย่างไรก็ตาม กิจกรรมประเภทนี้เป็นกิจกรรมทั่วไปที่องค์กรอื่น ๆ จะสามารถทำได้ตามที่วางแผนไว้สำหรับการปฏิบัติการร่วม ตัวอย่างเช่น กองบัญชาการกำลังรบ (CCMD) ที่เตรียมคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับวิกฤติตามทิศทางของประธานาธิบดีจะทำตามขั้นตอน และขั้นตอนสำคัญในการวางแผนกำลังพลการพัฒนาข้อมูลกำลังรบและการวางแผนกำลังตามช่วงเวลา (TPFDD) และการระบุปัญหาการขาดแคลน หากต้องการ ผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วม (JTF) ที่อยู่ในสังกัดกองบัญชาการกำลังรบ (CCMD) จะสนับสนุนความพยายามนี้ แม้ผู้บัญชาการและฝ่ายเสนาธิการของ JTF กำลังวางแผนสำหรับภารกิจและกิจที่เฉพาะเจาะจงของพวกเขา

(ก) การประยุกต์ใช้กองกำลังและขีดความสามารถ

๑) เมื่อวางแผนการใช้กำลังและขีดความสามารถ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ไม่ควรถูกบังคับด้วยการแบ่งมอบกำลังรบ ถ้ามีแหล่งทรัพยากรเพิ่มเติมที่สมเหตุสมผลและไม่มีหนทางปฏิบัติอื่นภายในกองกำลังที่มีการจัดสรรอย่างสมเหตุสมผล ข้อกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับขีดความสามารถจะได้รับการประสานงานกับฝ่ายเสนาธิการร่วมผ่านขั้นตอนการจัดสรร การประเมินความเสี่ยงจะรวมถึงผลลัพธ์โดยใช้ทั้งความสามารถในการจัดสรร และการเพิ่มประสิทธิภาพ ขีดความสามารถการวางแผนปฏิบัติการเป็นขั้นตอน การวนซ้ำโดยมีกำลังที่ได้รับการร้องขอและได้รับการอนุมัติสำหรับขั้นตอนแรกบางช่วงขณะที่กองกำลังอื่น ๆ อาจจำเป็นหรือถอนตัวออกสำหรับขั้นตอนต่อ ๆ ไป ขั้นตอนนี้มีความซับซ้อนเมื่อวางแผนการทัพเนื่องจากศักยภาพของกองกำลังที่มุ่งมั่น และความยาวของข้อตกลงในที่สุด เมื่อตัดสินใจนี้ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม (JFC) ควรพิจารณาขีดความสามารถบางอย่างไว้สำรองสำหรับการปฏิบัติการ

กิจกรรมการพัฒนาแผน (Plan Development Activities)

- การวางแผนกำลัง (Force Planning)
- การวางแผนสนับสนุน (Support Planning)
- การวางแผนโจมตีด้วยนิวเคลียร์ (Nuclear Strike Planning)
- การวางแผนการวางกำลังและการวางกำลังใหม่ (Deployment and Redeployment Planning)
- การระบุจำนวนที่ขาด (Shortfall Identification)
- การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ (Feasibility Analysis)
- การกลั่นกรอง (Refinement)
- การทำเอกสาร (Documentation)
- การวางแผนกำลัง (Plan Review and Approval)
- การพัฒนาแผนที่ให้การสนับสนุน (Supporting Plan Development)

รูปที่ ๔-๑๘ กิจกรรมในการพัฒนาแผน

๒) เมื่อมีการพัฒนาแผนเผชิญเหตุ, JFC ที่รับการสนับสนุน ควรที่จะออกแบบความพยายามหลัก และความพยายามในการสนับสนุนโดยเร็วที่สุด การดำเนินการนี้จำเป็นสำหรับด้านเศรษฐกิจของความพยายาม และการจัดสรรกองกำลังที่แตกต่างกัน รวมถึง MNFs ความพยายามหลักคือขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ได้รับการสนับสนุนของ JFC ที่ได้รับการสนับสนุน จะระบุตำแหน่งที่ JFC ที่สนับสนุนจะมุ่งเน้นความสามารถเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะ การกำหนดความพยายามหลักสามารถระบุได้ในแง่ทางภูมิศาสตร์ (พื้นที่) หรืองานพันธกิจงานพื้นที่ และความรับผิดชอบจะเน้นที่พื้นที่เฉพาะเพื่อควบคุมหรือดำเนินการ ตัวอย่างคือการมอบหมายพื้นที่ปฏิบัติการให้กับกองกำลังกองทัพบก และกองกำลังนาวิกโยธินปฏิบัติการใน JOA เดียวกัน หน้าที่และหน้าที่ที่รับผิดชอบเน้นการปฏิบัติงานต่อเนื่อง ความพยายามที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังของสองหรือมากกว่า หน่วยทหารที่ดำเนินการในทีเดียวกัน โดเมนอากาศ, พื้นดิน, ทางทะเล หรืออวกาศ หรือเมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องบรรลุความแตกต่างด้านภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ตัวอย่างคือ การกำหนดองค์ประกอบทางทะเล ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้บัญชาการกองกำลังอากาศร่วมเมื่อส่วนประกอบของกองทัพบกเรือ ผู้บัญชาการมีความเหนือกว่าของทรัพยากรทางอากาศและความสามารถในการวางแผน และควบคุมการทำงานร่วมกันของอากาศ ในทั้งสองกรณีการกำหนดความพยายามหลักจะสร้างขึ้นที่ไหนหรืออย่างไรเป็นส่วนสำคัญของกองกำลังฝ่ายเรา และทรัพยากรที่พร้อมใช้งานมักจะไปบรรลุวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงานหรือการทัพที่สำคัญ

๓) การกำหนดความพยายามหลักช่วยในการประสานงาน และบูรณาการการใช้งานของกองกำลังรวบรวมในขณะที่รักษา

ความคิดริเริ่มของผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง หลังจากที่มีการระบุความพยายามหลักแล้ว ผู้บังคับกองกำลังร่วมและนักวางแผนส่วนประกอบจะเป็นผู้กำหนดกิจสำคัญยิ่งต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ JFC ที่ได้รับการสนับสนุนจะมอบหมายภารกิจเหล่านี้แก่ผู้บังคับบัญชาหน่วยรองพร้อมทั้งขีดความสามารถและการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้น ดังนั้น แนวความคิดในการปฏิบัติ CONOPS ต้องระบุลักษณะของความพยายามหลักอย่างชัดเจน

๔) ความพยายามหลักสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในระหว่างการดำเนินการตามปัจจัยหลายประการรวมถึงการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมทางยุทธการ และวิธีการที่ฝ่ายตรงข้ามทำปฏิกริยากับการปฏิบัติของฝ่ายเรา เมื่อความพยายามหลักเปลี่ยน, การจัดลำดับความสำคัญ การสนับสนุนต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้มั่นใจว่าประสบความสำเร็จ การประสานงานในแนวนอนและแนวตั้งทั้งภายในและภายนอกพร้อมกับคู่ค้าระหว่างประเทศและระหว่างประเทศถือเป็นสิ่งจำเป็นเมื่อขยับความพยายามหลัก ความพยายามรองมีความสำคัญ แต่มีความสำคัญต่อความพยายามหลัก โดยปกติแล้วจะได้รับการออกแบบมาเพื่อเติมเต็มหรือเพิ่มความสำเร็จให้กับความพยายามหลัก ควรใช้ความพยายามในระดับรองที่จำเป็นซึ่งต้องชดเชยค่าที่มีศักยภาพหรือเกินกว่าทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้เนื่องจากความพยายามเหล่านี้อาจโอนทรัพยากรจากความพยายามหลัก ความพยายามในระดับรองโดยทั่วไปขาดความลึกในการปฏิบัติงานของความพยายามหลัก และมีกองกำลังและขีดความสามารถน้อย กองหนุนที่มีขนาดเล็กและวัตถุประสงค์ที่จำกัดมากขึ้น

(ข) การวางแผนกำลังรบ

๑) จุดประสงค์หลักของการวางแผนกำลัง คือการระบุกำลังทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อให้ผู้บัญชาการหน่วยรบได้รับการสนับสนุน ความเข้มงวด และมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนกองกำลังเข้าสู่พื้นที่ปฏิบัติการ การวางแผนกำลัง หมายถึงการกำหนดความต้องการกำลังตาม ขั้นตอนการปฏิบัติ, ภารกิจ, ความเร่งด่วนของภารกิจ, ลำดับภารกิจ และ พื้นที่ปฏิบัติการ รวมถึงการทบทวนการจัดสรรกำลัง, ขั้นตอนการปฏิบัติของกำลังหลัก, การวางแผนบูรณาการ, การพัฒนาโครงสร้างรายการกำลังรบ และการพัฒนารายการกำลังรบ การวางแผนกำลังรบเป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ซึ่งได้รับการสนับสนุน การวางแผนกำลังรบเริ่มต้นในช่วงการพัฒนาแนวความคิดในการปฏิบัติ และมุ่งเน้นการใช้กำลังที่เหมาะสมในการปฏิบัติการกิจ ในขณะที่การสร้างเชื่อมั่นในการมองเห็น การเคลื่อนย้ายกำลัง และการปรับตัว ผู้บัญชาการกำหนดความต้องการกำลัง, พัฒนาข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา (TPFDD)

๒) ในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ การวางแผนกำลังพลมุ่งเน้นไปที่หน่วยที่แท้จริงที่กำหนดไว้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน และความพร้อมในการจัดตั้งสนับสนุนผู้บัญชาการ ระบุความต้องการกำลังพล ในการจัดหากระบวนการ การจัดการกำลังรบทั่วโลก ที่ผู้บังคับบัญชาได้รับการสนับสนุนต้องดำเนินการตามทฤษฎีไวในแนวความคิดในการปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนมักอธิบายความต้องการที่จำเป็นในรูปแบบของคำอธิบายขีดความสามารถที่ต้องการหรือรหัสประเภทหน่วย

(ค) การวางแผนการสนับสนุน วัตถุประสงค์ของการวางแผนการสนับสนุน คือการกำหนดการจัดลำดับลำดับความสำคัญของข้อมูลกำลังรบ และการวางกำลังตามชั้นเวลา ที่จำเป็นเพื่อให้ภารกิจการสนับสนุนการสนับสนุนทางการแพทย์ การสนับสนุนกำลังพล การกำหนดความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ฐานการสนับสนุน การสื่อสาร และการสนับสนุนเครือข่ายการดำเนินงานสนามบิน บริการสนับสนุนด้านสุขภาพ, บริการสนับสนุนกำลังพล, การจัดการกำลังพล การจัดการทางการเงิน, การจัดการนักโทษและผู้ถูกคุมขัง, ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุง การสนับสนุนของการดำเนินการอพยพ แผนการขนส่ง และอื่น ๆ

ในการกำหนดความรับผิดชอบด้านโลจิสติกส์ JP 4-0, Joint Logistics

(ง) การปรับใช้และการวางแผนการเปลี่ยนแปลงกำลัง การปรับใช้ และการวางแผนการพัฒนากำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่องสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่ได้รับอนุมัติทั้งหมด แผนงาน และตามที่กำหนดไว้สำหรับแผนปฏิบัติในสถานการณ์วิกฤต การวางแผนการปรับโครงสร้างใหม่ควรเป็นพิจารณาตลอดการดำเนินการ และทำได้ดีที่สุดในเวลาเดียวกัน

(จ) ระบุการขาดแคลน พร้อมกับการวิเคราะห์อันตรายและภัยคุกคาม จะดำเนินการตลอดกระบวนการพัฒนาแผน สนับสนุนผู้บัญชาการอย่างต่อเนื่อง ระบุปัจจัยจำกัด และความสามารถ และที่เกี่ยวข้อง ความเสี่ยงในการพัฒนาแผนงาน

(ฉ) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ ขั้นตอนนี้ในการวางแผนการกำหนดความเป็นไปได้ของหนทางปฏิบัติ มุ่งเน้นในขั้นตอนนี้คือการ

สร้างความมั่นใจว่าการกิจที่ได้รับมอบหมายอาจเป็นไปได้ประสบความสำเร็จ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในเวลาที่แผนพิจารณาผลการวางแผนกำลังพล, การวางแผนการสนับสนุน, การปรับใช้และการวางแผนกำลังพลว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ ขอบเขตของแผนจะเกินทรัพยากรที่จัดแบ่ง และความสามารถในการสนับสนุนมาตรการเพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ รวมถึงการปรับแนวความคิดในการปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจถึงความเพียงพอของทรัพยากรและขีดความสามารถ และการรักษาตัวเลือก และเงินสำรอง

(ข) เอกสาร เมื่อข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา (TPFDD) เสร็จสิ้น ความเป็นไปได้ในการขนส่ง และได้รับการยอมรับจากผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน

(ข) ทบทวน และอนุมัติแผน เมื่อแผนสำรองหรือขั้นสุดท้ายเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้บัญชาการที่สนับสนุนจะส่งไฟล์นี้ไปพร้อมกับไฟล์ข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา (TPFDD) สำหรับการทบทวนของกลุ่มหน่วยงานการวางแผนและการปฏิบัติการร่วม ทบทวนแผนฉุกเฉินของผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุนหรือคำสั่งยุทธการ และแสดงผลการตรวจสอบต่อประธานคณะเสนาธิการร่วม ความคิดเห็นของประธานคณะเสนาธิการร่วม และแนะนำการอนุมัติหรือไม่อนุมัติแผนฉุกเฉิน หรือตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม